

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΗΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΑΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, & Τ.Λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

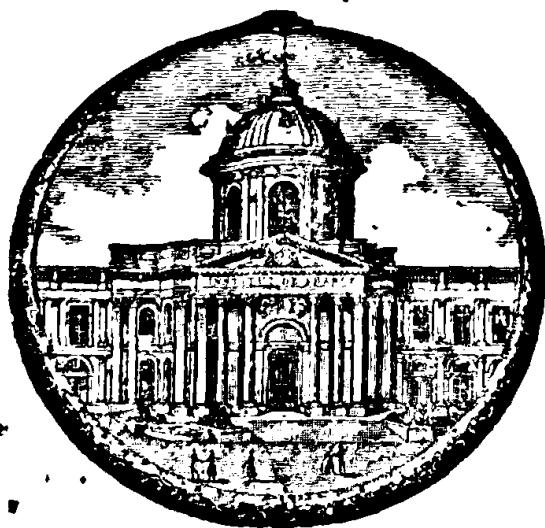
QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, &c.

GRÆCÆ ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DUBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO, VIA JACOB, 56.

M DCCC XL.

[Handwritten mark]

FILOL. CLASICA
INTERPR. DE AL. 1910
REB. 467
C. 10
SIGN. II 1

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

— ♦ 3608 ♦ —
PARIS. — EXCUSEZ-VOUS FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.
— ♦ 3608 ♦ —

R.S-467

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ. *Hesiodo, 2/22/*

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.	TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensione exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus Hesiodi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensione (in opusec. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensione, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis parces esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita iam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellauri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκα. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκα. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαυ. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμpton aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illie dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo de Sinner, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

LI TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυυθε	κεκῦθαι	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἶδν	εἶδν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνθη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀρραδίησι	ἐγγεῖησι
v. 147. εἶδετ'	εἶατ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', ὃν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δῆϊοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' οἶη	Οἶη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῶσιν Ἑκπά- γλωσ δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστί γενέθλης	θεῶσιν Ἑκπάγλωσ, ἡ σεῖο θεοῦδός ἐστί γενέ- θλης	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαδόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δῶσαν	δῶσαν
v. 254. θερμώδουσιν	θερμώδουσιν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὑκρύεντι	ὕκρυνεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. καλυγνάμπτισιν	καλυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. αἰκτυπέοντι	ἐκικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἡχαχε	ἡκαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ Ἄτη
		v. 759. προπάραιθεν	τοπάραιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορῖ. » Qua admissa mutatione τῆν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. LX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορῖ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθην		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένως
L. II.	v. 6. σκοπίασπον		σκοπίαζον		v. 452. αὐτὴ σὺν φήμῃ		αὐτὴ καὶ φήμῃ
	v. 30. πω		που			εἰ μεγάλυμον	τάχα θυμὸν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὄρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἢ μὲν		ἢ μὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελον, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἐθήκεν		δὲ θήκεν
	v. 80. μαρναμένω		παρφαμένω		v. 480. πένθος		θυμὸν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνων		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάχησας		ἀπάφησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		δγ'
	v. 169. ὀχέεσσι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, δτ'		οἶόν τ'
	v. 174. καὶ		καὶ		v. 614. ἄν		τὸν
	v. 187. ὕστερος		ὕστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἀπαν' οἱ		πάν' τοῖ		v. 661. θοὴν		θεάν
	v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα		ἔσαν εἰ ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος		θεινόμεν' εἰ πυρὸς		v. 714. ἐὺ πνεῖοντες		εὐπνεῖοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνετο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἱ γ'		v. 783. τὰ μὲν		τὰ τε
	v. 289. γάρ		δὲ		L. IV. v. 6. σχεδὸν		πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὐθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἦ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνων		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὐτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρα (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένως		βεβλημένον		v. 93. ἤδεταί		ἔλδεταί (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἢ μὲν εἰ ἢ δ'		ἢ μὲν εἰ ἢ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἵστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοὶ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρευσ		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥὰ Ἠλιάδες		μὲν ἄρ' Ἠλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὦϊε		ἦϊε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγυς
L. III.	v. 28. δ' ἐθήκε		δὲ θήκε		v. 364. ἤλασε		ὀκλασε
	v. 49. ἥκαχες		ἥκαρες		v. 383. Ἰάσωνος		Ἰήσωνος
	v. 57. εἰ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲρ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν'		ἀπόνητο· ἀχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρευσ εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μὴν
	v. 114. σχέτλις		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ἤριπε γαίης		ἤριπε, βαιὸν		v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης		ἰδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐνθορον'		ἐκθορον'
	v. 184. εἰ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτα		ἀμφιτέτυκτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἵσμῖναι
	v. 225. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάσκειν		v. 126. νύ κε		νῦν
	v. 319. ἀπαὶ		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνεύοντα		ἀμπνεύοντα		v. 134. Ἰδομενῆ' αὐτόν,		Ἰδομενῆα κλυτόν,
	v. 379. οἱ		οἱ γ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὔτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινά κε τῶνδ' ἄνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὖτ'		v. 176. ἐρατεινήν'		ἀλεγεινήν'

(1) V. 792 Struvius συγγεῖσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἵστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκει	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλουδης
v. 240. οὐτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὐτιδανόν	v. 283. αὐ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλεπεν	ἔολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ἐπείβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότ'
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 422. ἤκαχε	ἤκαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτύσσουσι	ὑποπτύσσουσι	v. 533. ἀολίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. δτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδηλος	ἀίδηλος
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἑλῶν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιδήμηναι ,	ἐτι βήμηναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισκόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἕνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόυσονον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδλαθεν	ἐδλάθη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεν	ἔβρεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεώτες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοῆ	πνοῆς
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιός
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ὄρνυτο	ὄρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποῖς,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὐνεα	τούνεα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὐνεκ'	εἰνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἰρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἡύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβιοιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετε	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρίόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παραταχθήσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-
πάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν
κλέος, κῦδος φέρειν et κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρμηνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. διον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέπρασεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεπράσας·
v. 640. κῦσεν	κῦσσεν	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ Εἰκος ἐμελλεν et ἱκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν Εἰκος et ἱκανῇ, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσσης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L.VIII.v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρουν·	εἰρουν·
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἐχρῖσαν	ἀμφὶ ἐχρῖσαν
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. "Ενθ'	"Εν δ'	v. 496. a Rhodomanno inventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. δς τε πάροισιν	δς τοπάροισιν	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ' et ἀλευομένους	ἀλλ' ἐμ' ἀλευομένους
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 32. ἐτι	ἐπὶ
v. 305. ἔδρασκεν αἰαν.	ἔδρασκε γαῖαν.	v. 42. τοι et κάκινω	κεν et καὶ κείνω
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 54. ὁμοῖς	ὁμοῖς
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρῳαῖν et ἄλλον (1)	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντος·	v. 67. εἰαρος	χειμάτος
v. 339-340.	lacuna.	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε δι' ἀχαλῆς ξυλόχοιο Πύρ βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	—χέει, ἡ ὥς δ' ἂν ἄχαλῆν ξυλόχον πύρ Αἰθόμενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 73. ἄλλον	ἄλλω
v. 377. ἄρα	ἀφαρ	v. 81. Ὑαλον, εὐγλώχινι	"Υλλον, εὐγλώχινι
v. 378. τεύχεσιν	τείχεσιν	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 381. νεφέεσσι	νεφάδεσσι	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 131. πονέουσιν	περ' εὐῶσαν (4)
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 459. πάντας et ἐπει	παντ' et ἐπειῇ	v. 135. κείνο δ' ἴησι	ei δ' ἐπὶ ἴσθα,
v. 484. ἀνέμβητον	ἀνάμβητον	v. 136. ἱκνῆται,	ἱκνῆται,
L.IX.v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 139. καὶ μιν αἰετὶ σπαίρουσαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρουσαν (5)
v. 55. οὐδ' σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσασατο, μέλας	ὥς ἐτεὸν, κακέδαστο μέλας
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἐτι μίμνε
v. 114. παρανήεε	παρενήεε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 276. βεβλημένος	βεβολημένος
v. 132. μίῃ	μίγῃ		
v. 134. ἐγχεῖ	ἐγχεσι		
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὐθις	αἰὲν		
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορί		
v. 260. ἥερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῳαῖν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίοντο, fortasse ἐσίοντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρωτο expleatur, ea que sequuntur, cum præcedentibus vix cohereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εὐῶσαν· ἐτέρωτο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγῆμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσῳ, καὶ	νούσῳ τε καὶ	v. 99. κάρτεος	θάρτεος
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα	v. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεθα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεθαυίης·	v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	Ἰβος αἰπὺ λιποῦσα
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν	v. 111. ἐνδοθι	ἀγγχόθι
v. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον	v. 124. ἐς	ἀν'
v. 405. ἐδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα	v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα	v. 135. ὀκρυδέντι	ὀκρυδέντι
εἰ τόσον, ὅσον	τόσον, ὅσον ἄρ'	v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 408. κείνη	κεῖνον	v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ	v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 413. κύνυσεν,	κύνυσ',	v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 428. ὀφελόν ποτε	ὀφελον τότε	v. 198. ἐν	ἐκ
v. 431. ἥως·	αἰών·	v. 209. ἡμέας	ὕμεας
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους	v. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπειρεσίη·
v. 459. μακρὸν πέρα κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.	εἰ ἀμμιν	ὕμμιν
v. 465. βοήσατο	γοήσατο	v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ	v. 221. τι	κα
v. 9. ἱελοὶ	εἰελοὶ	v. 236. μίμνεται	μίμνειν
v. 23. δὴ	δῖ'	v. 257. τοι	που
v. 25. ἀνίη	ἀνίης	v. 258. πολέμον	πολέμοιο
v. 56. ἐς δορὶ	δορι	v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο	v. 275. Νέστωρ	Νέστορ
v. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ	v. 277. τις	τοι
v. 66. ἐπὶ	τότε	v. 284. μιν	τὸν
v. 103. τῷ	τοῦ	v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 123. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 313. οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε
v. 136. βούης	βούης	v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο	v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους	v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 194. λείπεν εἰ κραταίην	λείπεν εἰ κρεμαστήν,	v. 333. αὖ	εὔ
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν	v. 343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας
εἰ εὐγνάμπτοισι χα- λινούς,	εὐγνάμπτοιο χαλινού,	v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 208. οὓς, ἄμοτον	οὓς τ' ἄμοτον	v. 410. εἶδεν	εἶδεται
v. 209. τύλην ὑπαὶ	τύλην ὑπὸ	v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 219. ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'	v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 249. ἀπροτίσπον ὁμίχλην·	ἀπροτίσπος ὁμίχλη·	v. 445. τῷ	τοί
v. 251. ἔλονται	ἐλονται	v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 284. ἐπ'	ἄρ'	v. 461. ἔξαν	ἔξον
v. 286. μετ'	μέγ'	v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 324. αὐτεον.	αὐτευν.	v. 476. ἐς	ὄγ'
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύναντο	v. 484. καὶ ἐπὶ	ἔπ' ἐπὶ
v. 361. μίη—ἀρμη.	μίη—ἀρμη.	v. 488. ἀρραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων	v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι	v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 372. βελέμιοις,	βοείαις,	v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφοκάλυψε
v. 379. δρόμος εἰ θ'	βρόμος εἰ θ'	v. 528. ἦεν,	αἰέν,
v. 432. πόληος, ἐὼν	πόληος ἔης, (1)	v. 544. ἀρα	ἅμα
v. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο	v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοίητο	v. 559. πού	γάρ
v. 495. καὶ	σύν	v. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἀρα σφίσι
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες	v. 580. οὔρεσι κατ' ἀλῶσα	οὔρεσιν ἀσχαλῶσα
v. 31. ἐν κλισίης	ἐς κλισίας	v. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
v. 43. ἅμα	ἀνὰ	v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνου· εἰ μέγα
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί	L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν	v. 19. φρένα	σρένας
v. 65. σφιν	σφισι	v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεκέως
v. 76. πολλὰ	πάντα	v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδὼν	ἐξανέδυσεν ἰδὼν
		v. 54. ἀλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
		v. 68. ἀτρομοὶ	ἄδρομοι
		v. 70. ἀνταχοὶ	αὐταχοὶ
		v. 73. ἐπιβρίσασσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἀλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ὅσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μελλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἀλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρώες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροισιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, εἰ ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἀρ' ἔμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἀρ' ἔθειγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσαν
v. 429. ἐπαί οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἥριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοί
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρώες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔδον,
ἐν
ὡς
καὶ εἰ ἄλλ' ὅς ἐνὶ
μὴ ἡ
σε δέξατ'
ἀρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾶ
ἀρα θείγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔβρισην
ὑπαί
τοί (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδὲας
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἀρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηθ'·
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυστο
v. 263. χείματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοί
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέας
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἀμ'
βλεφάροισιν ἡλείβετο
συνέχοντο
ἀρήιον
ἐπηέξηθ'·
εὐπεπλον
ἔκχυστο
χείματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐπ' λαίνεται
βλεφάροισιν ἔχοντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἀντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη viliosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
ἀμπεχον x. τ. λ.
αἱ δ' ἐὰ τέχνα

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbaret, κοινῶ potius quam κοίῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοιδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχευνται καὶ βωμὸν ἑρισθενέος Κρονίωνος·
καὶ τε λοισσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεβρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνούμεναι, κεκαλυμμένοι ἡέρι πολλῇ,
ἐννύχαι στείχον περικαλλέα ὄσαν ἱεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖην, χρυσοῖσι πεδίλοις ἐμβεδαιῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποσειδάῳ γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοῖν, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥδην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Διώνην,
[Ἡὼ τ' Ἥελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαίαν τε Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ὦλυν τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶψά νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰδοῖν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτίεπειαι·
καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν
θεῖην, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφαῖς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν.
ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῖται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὑμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος βέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς
Ζητὸς ἐγυρδούποιο θεῶν ὅππῃ λειριόεσση
σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἀμβροτον ὄσαν ἱεῖσαι
θεῶν γένος αἰδούων πρῶτον κλείουσιν αἰδοῖν
ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν,

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicis incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatae, velatae aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et pætis-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dionen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæ vero immortalem vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἥδ' καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσ' αἰοδῆς,
 ὅσπον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 50 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 65 λησμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσηγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,
 60 ἥ δ' ἔτεκ' ἔννεα κόυρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοδῇ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἥμερος οἰκ' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίσῃ ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν ἰεῖσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπὸν ἀγαλλόμεναι ὀπίκαλῃ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς δν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰεὶ δὸν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἔννεα θυγατέρες μεγάλου Αἰὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἥ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 ὄντινα τιμῇσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐξίδωσι διοτρεφένων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ρεῖ μελιχρᾶ· οἳ δὲ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν δρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇ μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστῃ θεὸν ὥς ἰλάσκονται
 αἰδοὶ μελιχρῇ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισι·
 οἷά τε Μουσῶν ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσῶν καὶ ἐκ ἡβόλου Ἀπολλωνος
 95 ἄνδρες αἰοδοὶ ἔσιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὀλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ρέει αὐδῇ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 αἴχεται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοδὸς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine celebrare,
 quam præstantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolverentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendide chori et ædes pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiæque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortalī cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cælo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.
 Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos incolentes :
 Novem filiæ magno e Jove prognatæ :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honorarunt Jovis filiæ magni,
 nascentemque adspexerunt a-Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 læsis in-foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminent vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et eminus-seriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσῶν θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοῦς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἵψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 νυκτός τε θνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρός ἔτρεφε πόντος.]
 Εἰπάτε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἷδαμι θύων,
 110 ἀστρο τε λαμπετόντα καὶ οὐρανοῦς εὐρύς ὑπερθεν,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 ὥς τ' ἀφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὃ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἠρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 ἡδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμελής πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δαμναῖ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμέρη ἐξεγένοντο,
 125 οὗς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὅρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσέεντα.
 Ἦδὲ καὶ ἀτρυγέτον πέλαγος τέκεν, οἷδαμι θῆον,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῶ εὐνηθεῖσα τέχ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖον τε Κρίον θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 135 Θείην τε Ῥεῖην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργὴν ὀμβριμόθυμον,
 οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδωσαν τεῦξάν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μῦθος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεχ' ἄρα σφέων
 145 κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ζεῖς ἐνέκειτο μετώπῳ·]
 ἰσχύς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀμβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γύης θ' ὑπερήφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσσοντο
 ἀπλητοί, κεφαλὰὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφικον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι,

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
 celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
 statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 meminit : cito vere deflexerunt eos dona Dearum.

Salvete, natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
 [Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper exsistentium,] qui tellure prognati sunt et cælo stellato,
 nocteque caliginosa, quosque salsus nutrit pontus.]
 Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti-sint
 et flumina et pontus immensus, æstu furens,
 astraque fulgentia et cælum latum superne :
 et qui ex his nati sunt Dii, datores honorum,
 utque opes diviserint et quomodo honores distinxerint,
 atque etiam quomodo primum multivavum tenuerint Olympum : hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,
 ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.

Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
 [immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
 Tartaraque tenebricosa in-recessu terræ spatiosæ :
 atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
 solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
 domat in pectoribus animum et prudens consilium.
 Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi-sunt.
 Ex Nocte porro Ætherque et Dies prognati-sunt :
 quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
 Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi
 Cælum stellatum, ut ipsam totam circumtegit,
 ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
 Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suavi : sed deinde
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
 Cœumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
 Theamque Rheamque, Themisque Mnemosynenque,
 Phœbenque aurea-corona, Tethynque amabilem.
 Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
 sævissimus inter-liberos : floridum autem oderat parentem.
 Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
 qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
 Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
 unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
 [Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes :
 Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
 orbiculatus oculus unus inerat fronti :]
 roburque ac vires et variæ-artes erant in operibus.
 Alii vero etiam e Tellureque et Cælo prognati-sunt
 tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
 Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpēba
 ipaccessæ, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἰσχύς δ' ἅπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στεينوμένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
 Παιδὲς ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθαλοῦ, αἴ κ' ἐθέλητε
 165 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λῶδην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα. [τῶν
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 πθέγξατο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψ' αὐτὶς μύθοισι προσηΐδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπέθηκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμεύρων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πᾶσι ὠρέξατο χειρὶ
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὐτὶ ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
 δσσαὶ γὰρ βαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαί,
 πάσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γείνατ' Ἐρινύς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἅς Μελίᾱς καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μήδεα δ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' Ἠπείροιο πολυχλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὡς φέρετ' ἀμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χρόος ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλητ'· ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἔχετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεὸς, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυχλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡ δὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη ταπρῶτα δεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λελογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μειλιχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Caelo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Cælus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta : dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde :
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit : illos vero sane omnes invasit metus, neque quia-
 quam eorum] locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam :] Mater, ego hoc certe in-me-recipient peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit : gavisus est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis : indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus : dolum autem suppeditavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Cælus : circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbibat, et sane extensus est
 undique : ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu :
 quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra : inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes :
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore : circumcirca vero
 alba] spuma ab immortalī corpore oriebatur : in ea autem
 puella] innutrita est : primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat : ipsam autem Aphroditen
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Diique et homines, quia in spuma
 nutrita fuit : at Cytheream, quod appulit Cythera :
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro :
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavam amoremque blanditiæque.

Τὸς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέσκειν
 παῖδας νεκυίων μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίη μέγα βρέξαι
 210 ἔργον, τοιοῦτον δ' ἐπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [ναν
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτι τε δὲ Φῶλον Ὀνει-
 οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή. [ρων
 Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊξύν ἀλγινόεσσαν,
 215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
 γρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 [Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἷτε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 220 αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιδασίας ἐφέπουσιν,
 οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δῶναι κακὴν ὅπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
 Τί τε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὁλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἑριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἑρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμίνας τε Φόβους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
 Νεϊκέα τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
 Ὅρκον θ', ὅς δὲ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσση.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν·
 αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῷ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεῶν
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἡυκόμοιο,
 κούρης Ὀκεανοῖο, τελέηεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ' Εὐκράντῃ τε, Σαῷ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοδόῃ, Σπειῷ τε, Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρώεσσα,
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένῃ καὶ Ἀγανῇ,
 Πασιθέῃ τ' Ἑρατῷ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῷ τε Πρωτῷ τε, Φέρουσά τε Δυναμένην τε,
 Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδειαν,
 250 Δωρίς καὶ Πανόπειαν καὶ εὐειδῆς Γαλάττειαν,
 Ἴπποθόῃ τε ἐρώεσσα καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 πνοιάς τε καθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 βεῖα πρηνῆναι καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
 255 Κυμῷ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδῃ,
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρειαν,
 Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδειαν,
 Πουλυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσαν,
 Εὐάρνῃ τε, φυὴν τ' ἐρατὴν καὶ εἶδος ἁμωμος,
 260 καὶ Ψαμάθῃ, χαρίεσσα δέμας, δίῃ τε Μενίππῃ,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat ,
 filios objurgans magnus Caelus , quos genuit ipse.
 Dictitabat autem eos tendentes-manus protervia magnum
 patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in-posterum futura-sit.
 Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram ,
 et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen So-
 mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
 Deinde etiam Momum et Ærurnam dolore-plenam ,
 Hesperidesque , quibus mala trans inclytum Oceanum
 aurea pulchra curæ-sunt , ferentesque arbores fructuum :
 et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles ,
 Clothoque Lachesinque et Atropon , quæ mortalibus
 nascentibus dant habendum bonumque malumque ,
 et quæ hominumque Deorumque delicta persequuntur ,
 neque unquam deponunt Deæ vehementem iram ,
 priusquam ab illo sumserint gravem pœnam , quisquis pec-
 carit.] Peperit autem et Nemesin , cladem mortalibus homi-
 nibus ,] Nox pernicioosa ; post hanc vero Fraudem enixa-est et
 Concubitus] Seniumque perniciosum , et Contentionem pepe-
 rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
 rem molestum ,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
 crimabiles ,] Pugnasque Cædesque Præliaque Stragesque vi-
 rorum ,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptationes-
 que ,] legum-contemptum Noxamque , familiares inter-se ,
 Jusjurandumque , quod sane plurimum terrestres homines
 lædit , quando quispiam volens perjurium juraverit.
 Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus ,
 maximum-natu filiorum : sed vocant senem ,
 eo quod verusque et placidus : nec legum
 obliviscitur , sed justa et moderata judicia novit ;
 rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
 cyn ,] Terræ commistus , et Ceto formosis-genis
 Eurybiamque , adamantis in pectore animum habentem.
 Ex-Nereo autem prognatæ sunt peramabiles filiæ Dearum
 Ponto in infructuoso , et e-Doride pulcra ,
 filia Oceani , ultimi fluvii ,
 Protoque Eucrateque , Saoque Amphitriteque ,
 Endoraque Thetisque , Galeneque Glauceque ,
 Cymothoë , Sploque , Thoëque Haliaque amabilis
 et Melita gratiosa et Eulimene et Agave ,
 Pasitheaque Eratoque , et Eunice roseis-brachiis ,
 Dotoque Protoque , Pherusaque Dynameneque ,
 Nesæaque et Actæa et Protomedia ,
 Doris et Panopia et formosa Galatea ,
 Hippothoëque amabilis et Hipponoë roseis-brachiis ,
 Cymodoceque , quæ fluctus in obscuro ponto
 flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
 facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis ,
 Cymoque , Ejoneque , pulchreque-coronata Halimede ,
 Glauconomeque hilaris et Pontoporia ,
 Liagoreque et Evagore et Laomedia ,
 Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
 Evarneque , indole grata et specie inculcata ,
 et Psamathe , decora corpore , divaque Menippe .

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἡ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αἴται μὲν Νηρηῶς ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδοῖαι.

- 265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρεΐταιο θύγατρα
 ἡγάγετ' Ἡλέκτρην ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 ἠΰκόμους θ' Ἄρπυιας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἱ β' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἔπονται
 ὠκείης πτερυγέσσιν· μεταχρόνιοι γὰρ ἱαλλον.
- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρήους
 ἐκ γενετῆς παλίας, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἄνθρωποι,
 Περφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἱ ναῖουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
- 275 ἔσχατι τῇ πρὸς νυκτὸς, ἐν Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἦν θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἱ δύο τῇ δὲ μῇ παρελέξατο Κυανοχαΐτης
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.
- 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, δὲ ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένε', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φιλησι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
- 285 ἔκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λων,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτακε τρικάρηνον Γηρυονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρειε βίη Ἡρακλεΐη
- 290 βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἥματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἰοικὸς
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπαρήνον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
- 300 [ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοιλῇ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
- 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 δεινόν θ' ὕδριστὴν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἥ δ' ὑποκυσάμενη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
- 310 δεῦτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν
 Κέρβερον, ὠμηστήν, Ἀΐδεω κύνα χαλκείφωνον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναΐδεά τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρὴν αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδοῖαν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæc quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
 filiæ quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundifui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aelloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 perniciousis alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpessa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsarie Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ense aureum tenebat manibus suis.
 Et-ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
 mistus Calliroë filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis-exuit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tiryntha in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinaverunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coëcebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nympa et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciose scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἀπλήστον κοτέουσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηΐφιλῳ Ἰολάῳ
 Ἡρακλῆς βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγέλεις.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάχετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἴλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φίξ' ὅλοην τέκε, Καδμείοισιν δλεθρον,
 Ὀρθρῳ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 τὸν β' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων ἑλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡδ' Ἀπείσαντος
 ἀλλὰ ἐξ ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητῶ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεισι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστὶ.

Τηθὺς δ' Ὀκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελῷον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίων θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμον, ἐϋρβείτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐνὸν τε καὶ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σχάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ' Ἀδμήτῃ τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνῶ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῶ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξῶ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυιά τε Πασιθῇ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόδοσίς τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 355 Κερκηΐς τε, φυὴν ἐρατῇ, Πλουτῶ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀχάστῃ τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεστῶ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστῶ τε κρακοπέπλος
 Χρυσῆς τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῶ,
 360 Εὐδῶρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὀκυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφειων προφερεστάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κόραι. Πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὀκεανῖναι,
 365 αἱ βὰ πολυσπερές γαίαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ δμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέχνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] truce[m]que magnamque, pernicemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita : unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
 Atea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-affliciebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti :
 sed ipsam vis domuit roboris Herculei.
 Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynce concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.
 Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.
 Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticiosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchrisfluum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Asepum, divumque Simoënta,
 Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
 Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus : hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraeaeque amabilis, Menestoque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ sunt,
 majores-natu filiæ. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῇδ' ῥέοντες,
 υἱέες Ὀκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι Ἰσασιν, ὅσοι περὶ ναϊετάουσι.

Θείη δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἡῷ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃτι.

375 Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότῃτι μιγείσα
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δια θεάων
 Πέρσῃ θ', ὅς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψοροκέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃτι θεὰ θεῶν εὐνηθεῖσα.

Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίττεν Ἐωσφόρον Ἡριγένεια
 ἀστέρα τε λαμπετόντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὀκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεί-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σα
 385 καὶ Κράτος ἡδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέχνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ὁπη μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονεύη,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριώνεται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὀκεανίνην
 390 ἡματι τῷ δτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἰο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μὴ τιν' ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔφαθ', ὅστις ἀτιμος ὑπὸ Κρόνου ἡδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιδησέμεν ἢ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παῖδεσσι φίλου διὰ μῆδεα πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι δρχον,
 παῖδας δ' ἡματα πάντα ἐοὺς μεταναίετας εἶναι.

Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτοὺς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·
 405 κυσαμένη δὲ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃτι

Λητῷ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μελιχον αἰεὶ,

ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

[μελιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης

410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκληῆσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν δτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσχηται,
 κυκλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 βεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέχεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum manegenita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus ;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se proveceturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phoebe vero etiam Coi perjucundum venit ad torum ;
 grvida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]

Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem grvida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.
 Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καί τε οἱ ὄλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δύναιμις γε πάρεστιν.]
 Ὅσσοι γάρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων,
 οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
 δὸς ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολλὸν μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει δν κ' ἐθέλῃσιν·
 ἡ δ' ὀπότης ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσωνται
 ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκῃ βασιλεύει παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὀπότης ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νυκῆσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἀεθλον
 ῥεῖα φέρει χαιρών τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάξει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπρόμοτον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἑρικτύπῳ Ἐννοσίγαιῳ.
 Ῥηιδίῳ δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέζειν·
 445 βουκαλίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποιμένας τ' εἰροπόκων ὄϊων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάζει, καὶ ἐκ πολλῶν μέλιονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῃν
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖη δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἴστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφιδιμόν τ' Ἀΐδην, δς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἑρικτύπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνάν τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμῇ.
 Πεύθετο γάρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδί δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῷ περ ἰόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς·
 τῷ καὶ ὅγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῦων
 παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ῥεῖην δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆς
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μήτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῶς πατρὸς ἐοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Caeloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terraque et caelo atque in mari :]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est atque eum juvat :
 inque concione inter homines eminet, quem voluerit :
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut praebet et laudem porrigat :
 inque iudicio reges apud venerandos sedet :
 eximia vero etiam, quando viri in certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto est atque eos juvat.
 Qui vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit :
 et his qui caeruleum mare trajectu-difficile exercent :
 vota faciunt vero Hecatae, et valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam incluta Dea dedit copiosam ;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum ;
 armenta-que boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-contuentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est : hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immitte cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitans, ne quis clarorum Coeli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terra-que et Caelo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistenti), Jovis magni per consilia :
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat : Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terrae-que et Caelo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
 475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 ὁππότ' ἄρ' ἐπλότατον παίδων ἡμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
 [Ἐνθα μιν ἔκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρῶτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὑλήεντι.]
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιζεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῇ·
 τὸν τόθ' ἑλὼν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάθθετο νηδύν,
 σχέτιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὅπισσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 λείπεθ', ὅμιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσας,
 τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμῃς δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἤϋξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
 495 ὃν γόνον ἀψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφι τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοὶ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο
 500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Αὔσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὐς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
 οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάνων,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρῃ Γαῖα κεκεύθει·
 τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
 ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλάντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον ἡδὲ Προμηθεά
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτινόον τ' Ἐπιμηθεά,
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειοτῆσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 515 εἰς Ἑρέβος κατέπεμψε βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
 εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡνωρέης ὑπερόπλου.
 Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
 ἐστῆώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χερεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητιέτα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίων' ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃγ' ἦπαρ
 ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέζετο ἴσον ἀπάντη
 525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἀλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiae dilectae bene quidem ausculta-
 rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
 tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
 mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tra-
 ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
 Jovem magni : hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
 Creta in lata educandum enutriendumque.
 [Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 primum ad Lyctum : abscondit autem ipsum manibus pre-
 hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
 Aegeo in monte, denso, silvoso.]
 Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
 dit] Coeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi :
 quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
 miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
 pro lapide suus filius invictus et securus
 superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
 honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
 Celeriter autem deinde robur et splendida membra
 crescebant illius regis : inversis vero annis,
 Terrae consilio astuto circumventus,
 suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 victus artibus vique filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum :
 hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
 Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
 monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
 hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
 Coeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia :
 qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 dederuntque tonitru atque candens fulmen
 et fulgur ; antea vero immanis Terra ea occultaverat :
 quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.
 Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
 duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
 peperit praeterea praeclarum Menoetium atque Prometheum
 varium, versutum, amentemque Epimetheum,
 qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus :
 primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
 virginem. Flagitiosum vero Menoetium late-videns Jupiter
 in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
 propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
 Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
 finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
 stans, capiteque et indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
 sutum,] vinculis duris mediam in columnam affigens.
 Et ei aquilam immisit expansis-alis : at haec hepar
 comedebat immortale ; id autem crescebat tantum ubique
 noctu, quantum toto die edisset extensis-alis avis.
 Hanc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλχεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 ὅρρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλείον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χαώμενος παύθη χόλου δν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὐνεκ' ἐρίζετο βουλᾷς ὑπερμένεϊ Κρονίῳ.
 535 Καὶ γὰρ δτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκώνῃ, τότε' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προῦθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαρίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
 ἐν ρινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεῖη,
 540 τῷ δ' αὖτ' ὁστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦχ' ἐπιμειδίσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰγιγενετάων,
 τῶνδ' ἔλευ ὀπποτέρῃν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῇ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς
 550 γνῶ ῥ' οὐδ' ἡγήνοισε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνεῖλετο λευκὸν ἄλειφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἔκετο θυμὸν,
 555 ὡς ἶδεν ὁστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὁστέα λευκὰ θυγέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χαώμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελὸν Κρονίδεω διὰ βουλᾷς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρέῃ ἐσθῆτι· κατακρήβην δὲ καλύπτρην
 575 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι πόλης,
 ἱμερτοὺς, περέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 580 ἀσκήσας παλάμῃσι, χαρίζομενος Διὶ πατρὶ.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab aegritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursum ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 amœna, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅς' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
Τῶν γὰρ πολλὰ ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωοῖσιν ἰοικότα φωνήεσσιν. [λῆ,)
685 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεύξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἀνθρώποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκῶπιδος ὀμβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
ως εἶδον δολὸν αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,
690 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὁπότε ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
695 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων
αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
[ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφείας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
600 ὡς δ' αὖτως ἀνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
605 χήτει γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδεύης
ζῶει, ἀποφθιμένον δὲ διὰ εἴησιν δατέονται
χηρωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδὼν δ' ἔσχεν ἀκοῖτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφερίζει
610 ἔμμεναι· ὅς κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλῖαστον ἀνὴν
θυμῶ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.
Ὡς οὐκ ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάχητα Προμηθεὺς
615 τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὅπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἰόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Ὁδριάρεφ δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
620 καὶ μέγεθος κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρουδείης·
ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασιν γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
625 οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοισι νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
630 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἀπ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτηῆρες ἑάων,
οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνου εὐνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa caelata-erant, mira visu,
belluæ, quales continens multas alit atque mare.
Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatae.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quæ mortales inter homines habitant,
perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.
Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illæque quidem *per* totum diem ad solem occidentem
[diurnæ] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt:
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum: alterum autem præbuit malum pro bono:
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
certat,] ut-adsit: qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
lierum*,] vivit in pectore gestans perpetuum moerorem
animo et cordi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem *eum*,
quamvis multiscium (exsistentem), magnum vinculum coer-
cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque Gyæ, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem: collocavit autem eos sub terram latam:
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnæ in finibus terræ,
usque valde, moerentes, corde magnum luctum habentes;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consillis reducerunt in lucem iterum:
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Titanesque Dii et quotquot a-Saturno nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas:
hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum:
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens;

635 αἶ βα τότε' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέλνυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέχνα,
 645 ὅρρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαί λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνέας, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμῶν,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 655 δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὃ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Ἀφορβὸν δ' ἐξαῦτις, ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος
 660 ἡλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλή
 ρυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 665 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαίετο θυμὸς
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐγείραν
 πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φώσδε,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέρυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαί λυγρῇ,
 675 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἑκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἔκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῇ
 ἀσπέτου ἰωχυμοῖο βολάων τε κρατερῶν·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κελομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐτι Ζεὺς ἴσχευ ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἴθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnabant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; æqualiter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia, nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, [omnium in pectoribus augebatur animus generosus. Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,] jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terræque et Cœli inclyti liberi, ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis-invicem victoriæ et imperii gratia pugnavimus dies omnes, Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi, memores amicitiae placidæ, quam-multa perpassi ad lucem redieritis, molesto a vinculo, nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius : venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis, tua providentia e caligine tenebrosa venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu, pugnantes cum-Titanibus in acribus præliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores bonorum, sermone audito : bellumque cupiebat animus magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant omnes, feminæque et mares, die illo, [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,] quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem, acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant omnibus simul, capita vero unickique quinquaginta ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa, rupes ingentes validis in manibus gestantes [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges] alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant utrique; horrende vero insonuit pontus immensus, terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero cœlum latum quassatum, penitusque concutiebatur amplius Olympus ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor, immodici tumultus ictuumque fortium : ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum adhortantium : at illi congregiebantur magno cum clamore. Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βῆν' ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἀστράπτων ἴστειχε συνωχᾶδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάχε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὀκεανοῖο βέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλὸξ δ' ἡέρα διαν ἱκανεν
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἀμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγῇ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἰσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 πῖλναντο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἀνεμοὶ ἐνοσίη τε κόνιν θ' ἄμα ἐσφαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἱαχὴν τ' ἐνοσπῇ τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὀτοβος δ' ἀτλητος ὀρώρει
 710 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσύτερας, κατὰ δ' ἐσχίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστι· ἀπὸ γαίης
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νῦξ
 τριστοιχει κέχυται περὶ δειρῇ· αὐτὰρ ὑπερθεν
 γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι
 730 κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξίτον ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλεῖ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a cœlo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluentia,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et cœlum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus strepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-strepitu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnabant in forti prælio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum cœlum distat a terra :
 par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies ærea incus
 cœlitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies ærea incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa æreum septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 æreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebricosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cœli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸς θύελλα θυέλλῃ
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἶκί· δεινὰ
745 ἔσθηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑσθῆκος, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσείπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύραζε
έρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἐέργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἑοῦσα
γαίαν ἐπιστρέφεται, ἥ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἑοῦσα
μῖναι τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται,
755 [ἥ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκέως ἔχουσα,
ἥ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἶκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
760 Ἡἷλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰς ἀνιῶν οὐδ' οὐρανὸν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχρὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
765 νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες,
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασὶν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἐξ· πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἑσθίει ὃν κε λάβῃσι πυλῶν ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετᾶι στυγερῇ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφ' Ὀρέου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
χίοςιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὁππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τὴν Ἴριν ἐπέμψεν θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
785 τλήθων ἐν χρυσῇ προχώῃ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὕψηλός· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἥ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,
795 κεῖται νήϊτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellæ
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscuræ domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet cælum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
æreum : hæc quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur ; altera rursum intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.

[Hæc quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscuræ domus habent,
Somnus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
cælum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, alieneum vero ei pectus
crudele in præcordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte ædes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
sævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclytas ædes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad cælum firmatæ-sunt.
Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-so-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quæ e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κείται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἔπην νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 810 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδὲ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἰραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Ἵϊον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀρβύτον ὕδωρ,
 ὠγύγιον, τό θ' ἦσι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξεῖς πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώνετα, τάτε στυγέουσιν θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμαραεὶ τε πύλαι καὶ γάλκεος οὐδός,
 ἀστεμφῆς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματ' αἰετάρουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέλοις,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπίειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὦμων
 825 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελειγμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσπων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοῖην ὅπ' εἶσαι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρύχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 835 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσθ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
 Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὀμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερβεν,
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπιος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 845 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 οὕε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiæ et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus-est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumna.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cælibus immortalium, qui cælestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidaque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titans habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titans e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhœum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cælum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cæruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cælum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 850 τρέσσει Ἄϊδος, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶ ἐόντες,
 [ἀσδέστου κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐόν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 855 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ῥιπε γυιωθεῖς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
 860 οὐρεὸς ἐν βήσσησιν αἰδῶνης, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο
 θαλφθεῖς, ἥ ἐ σίδηρος, ὅπερ κρατερωτάτος ἐστίν,
 865 [οὐρεὸς ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
 τίχεται ἐν χθονὶ δῖη ὕφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.]
 ὥς ἄρα τίχεται γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφωέος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἔντων,
 870 νόστι Νότου Βορέῳ τε, καὶ Ἀργέστευ Ζεφύρῳ τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεῶν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὰς αὖραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἔτι πῖπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
 875 ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἰεσι, διασχιδῶσά τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἐργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτῆνες δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
 ὅτ' ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδομοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων δὲ τοῖσιν εὐ διεδάσσαντο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἀλοχον ἔθετο Μῆτιν,
 πλείστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν
 Γαίης φραδομοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 895 πρώτην μὲν κόρυην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percuciens,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammæo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abjecit autem illum animo mæstus in Tartarum vastum.

Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaue, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.

Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cæli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεβαλύναν,
αἵτ' ἔργ' ὠρεῦνται καταβητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
905 Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβeto δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδύονται.
Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεύς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
915 Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
έννεα, τῇσι ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις αἰοδῆς.
Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εὐλείθυιαν ἔτικτε
μιγθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεκύδομον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἥ κέλαδοί τε ἄδον πόλαιοί τε μάχαι τε.
Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγείσα
γείνατο, καὶ ζαμένῃσθε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐρανιῶνων.
930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένητο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἀρῇ
ῤηνοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινούς, οἳτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ χρυσοῦντι σὺν Ἀρῇ πτολιπόρῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἐρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβῆσα.
940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιγθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγυθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλειδῆν
μιγθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
945 Ἀγλαίην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυγής,
ὀπλοτάτην Χαρτίων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσόκομης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἱς Ἡρακλῆος, τελέσας στονέοντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδῖλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι,
ὀλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας
955 ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliamque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.
Ceterum hic Cereris multorum-altrix ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulnis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
peperit sane, ægida-tenenti Jovi concubitu mista.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnae-
que.] Juno autem Vulcanum inclitum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ omnibus artibus ornatum Cœlitibus.
Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas ædes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
savos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.
Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmenæ pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illæsus et expeis-senii omnibus diebus.

Ἥellow δ' ἀκάμαντι τέχε κλυτὸς Ὠκεανίνῃ
 Περσηίς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμιβρότου Ἥελιοιο
 κούρην Ὠκεανοῖο τελέντος ποταμοῖο.
 960 γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
 Ἡ δὲ νύ οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότῃ
 γείναθ' ὑποδυθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 [νῆσοι τ' ἡπειροὶ τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.]
 965 Νῦν δὲ θεᾶων φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγένετο, διὰ θεᾶων,
 970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ
 νεῖω ἐνὶ τριπόλῳ Κρήτης ἐν πόνῳ δῆμῳ,
 ἐσθλὸν, ὃς εἶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πᾶσιν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐκ ἐς χεῖρας ἔκταται
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,
 Αὐτονόῃ θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 [Κούρῃ δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροβύμῳ
 980 μιγείσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτῃ,
 Καλλιρόῃ τέχε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονῇ, τὸν κτείνει βίῃ Ἡρακληεῖ
 βοῶν ἔνεχ' εἰλιπόδων ἀμφιρόνῳ ἐν Ἐρυθείῃ.]
 Τιθωνῷ δ' Ὡὸς τέχε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
 985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φητύσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥθης
 παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990 ὥρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 νηοκόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα διόν.

Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰεγενετῶν
 ἦγε παρ' Αἰήτῳ, τελέσας στονόνοντας ἀέθλους,
 995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
 ὕδριστῃς Πελίδι καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῆσας,
 ὥκειτ' ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 1000 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν
 Μήδειον τέχε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἄλσιοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέχε διὰ θεᾶων
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis Circeque et Aëtem regem.
 Aëtes autem filius mortales-illuminantis Solis
 filiam Oceani, extremi fluvii,
 duxit Deorum ex-consilii, Idyiam pulcris-genis.
 Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
 peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
 [insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
 Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis,
 quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
 immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
 Jasio heroi mista jucundo amore
 novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
 egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
 omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
 nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
 tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
 Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
 Autonoëque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
 peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
 mixta in concubitu aureæ Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
 boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
 Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
 Verum Cephalo sevit inclytum filium,
 fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
 Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriæ pu-
 bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
 aufugit quum-abripiisset, et ipsum sacris in templis
 templi-custodem nocturnum fecit, daemonem divinum.

Filiam vero Aëtæ a Jove-nutriti regis
 Asonides, voluntate Deorum æternorum,
 abduxit ab Aëtæ, peractis luctuosis certaminibus,
 quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 injurius Pelias et impius, fortium-facinarum-patrator.
 His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
 veloci in nave vehens pæctis-oculis puellam,
 Asonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
 Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore populorum,
 Medeam peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
 Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiæ, marini senis,
 nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
 Aëci in amore per auream Venerem,
 Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
 peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αἰνεῖαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἑυστέφανος Κυβέρεια
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃτι
 1010 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑλῆσσης.
 Κίρκῃ δ' Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἀγρίον ἡδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυγῶν νήσων ἱεράων
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἀνασσόν.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δία θεάων
 γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃτι.
 [Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπεικέλα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytheræ
 Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷα προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
 ἦλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρχίον Ἀμφιτρυώνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρώωνος.
 Ἡ βὰ γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὕτως ἐρίζε
 τῶν, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπο κυανέων
 τοῖον ἄθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔδον τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 ὥς οὐπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱερὶ δαμάσσης,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαίαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόστιν ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
 πρὶν λεγέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρώωνος,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξει πυρὶ κόμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταρτίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
 τῶν δ' ὅπρ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπαίγετο δ' ὅττι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιο τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πληθύνοντες, ὑπὲρ σακείων πνείοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγαθύμοι
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδίων λαοῖσι. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὅρρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφειστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὡς δ' ἀπ' Οὐλύμπου δόλον φρεσὶ βυσσοδομέων,
 ἱμεύων φιλότῃτος εὐζώνοιο γυναικὸς,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τότε δ' αὖτις
 Φίκιον ἀχρότατον προεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθέζομενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρώωνος
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυὼν λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀρίκετο δνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὥρτ' ἵεναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβῆμεναι εὐνῇ·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητι
 νόσου ὕπ' ἀργαλέης ἧ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὥς βὰ τότε Ἀμφιτρυὼν χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέυσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἔδον δόμον εἰσαφίχανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ περακοίτι,
 τερπόμενος δῶροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήσῃ ἐν ἐπαπύλῳ διδυμάνας γείνατο παῖδε,
 50 οὐκέτι ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἦσθη·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma proceritateque : prudentia quidem nulla *cum ea*
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale *quiddam* spirabat, quale etiam *ab* aureæ Veneris.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo nunquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam *ille* ei patrem præstantem occiderat, vi domitum,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam eadem ultus-esset fratrum magnanimorum
 suæ conjugis validoque combussisset igne vicus
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellique præliique,
 Boetii equorum-domitores, super clypeos (*robur*) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcaei,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsores generaret.
 Profectus est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitu pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit *in* Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus est, perfecitque sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblectans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἑρακλῆϊν·
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίῳνι,
 αὐτὰρ Ἴφικλῇ λαοσσώῳ Ἀμφιτρώϊνι,
 65 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάτωντι πάντων.

Ὅς καὶ Κύννον ἐπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάρυμον.
 Εὔρε γάρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα δν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 70 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίσρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῇσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφοράδισιν,
 85 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύννος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε
 χαλκῷ δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῴρσε βίην Ἑρακλῆϊν.
 90 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς εἶν κατεναντίαν ὁρμηθῆναι
 πλὴν Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίου Ἰολάου;
 95 κείνῳ γάρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τότ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πλὴν φίλτατε πάντων,
 ἧ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 80 ἤλितεν Ἀμφιτρώϊν, δέ· εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρώνα βοῶν ἐνεχ' εὐρυμετώπων·
 ἔκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,
 85 ἧ δ' οἴκη ἐσθ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρώνῃ,
 ἧ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἀμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 90 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὥχετο, τιμῆσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθέα,
 σχέτλιος· ἧπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω;
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἧ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινιχέοντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνιοι,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβέλεταο ἀνακτος·
 ἧ μὴν καὶ κράτερός περ εἶν ἀταὶ πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 præstantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interemtum-esse, et inclutis armis exuturum.
 Sed ei vota non exaudivit Phœbus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnaue vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitrye, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causa latis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiatur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἡθεῖ*, ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾶ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 106 δς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόλιν·
 οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οἷδ' Ἴφικλίδην δειδίξεταί, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσειν, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρωσ ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὀκπότη' ἐμελλε
 τοπρῶτον στονόνοντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 καβδάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐντοσθεν δίστοι
 βριγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θανάτον τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες, αὐτὰρ ὀπίσθεν
 μόρφοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
 135 Ἐΐλετο δ' ὁμῆριμον ἔγχος ἀχαχμένον αἰθοπι χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
 Χερσὶ γέ μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὔτ' ἐβόηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἦεν, χρυσῷ τε φαινοῦ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλήλαντο.
 * Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἦεν φόβος οὔτι φατειδός,
 145 ἐμπάλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπότῃ κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλίῃ, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 150 οἵτινες ἀντιδίων πόλεμον Διὸς υἱὲ φέροισιν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' Ἀΐδος εἰσω
 αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ Προΐωξίς τε Παλιώξίς τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἦεν φόβος, οὔτι φατειδός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 currus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugitutum duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeā,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani inclita dona, circum tibias posuit ;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-artificiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.
 Posuit autem circa humeros exitii depulsores ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
 horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrimis ma-
 debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
 nigræ aquilæ contextæ pennis.

Corripuit autem validam hastam acutam corusco ære :
 capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quæ munebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
 In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
 effabilis, [Vid. præfat.]

- 155 ἐν δ' Ὀμαδός τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδῆει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἐχούσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Ἐῖμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφνοειδὲν αἵματι φουτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῆσι τε βεβρυχία.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιτίθην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν·
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
 κυάνεοι κατὰ νῦτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφῆας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ᾗσαν· οὐδέ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεῖτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχᾶς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 αἶμα ἀπελείβει· ἔραχ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσιν·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπικίχελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέοντο
 185 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μελαγχλαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσῆας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναϊγδὴν ὥσπερ ζωοὶ περ ἐόντες
 190 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ λῆεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικέεις, ὥσπερ ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 δίφρῳ ἐπεμβεβαῶς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὥσπερ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσὴν τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄρχετο φύλοπιν αἰνὴν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσεῖη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνός Ὀλυμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλος ἀπερίτορος ἔστερ' ἀνῶτο]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεὰ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιμακέτοιο θάλασσης
 κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciosa Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illaesum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] saevum intuens clamoribusque vociferans.
 In eo autem serpentum capita saevorum erant, haudquaquam
 effabilem,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades : hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra :] punctorum vero instar apparebant conspicuæ sævis dra-
 conibus,] (qui erant) caerulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillæ.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in terram : ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hoplemque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theseumque Ægiden, similem immortalibus :
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petræum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes. —
 Atque simul-impetu-facto tanquam (exsistentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 currui insists : juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 ægidemque circum humeros : ingrediebatur autem prælium
 saevum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus ; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra : Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fusæ-erant]
 immortalium in certamine : Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus impulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζόμενῳ ἱκελός· πολλοί γε μὲν ἄμ μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
 νηχομένοις ἱκελοί· ὁιοὶ δ' ἀναρυσιόωντες
 ἀργύρεοι δελφίνες ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν δ' ὑπο γάλχειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἄλιεύς δεδοκχημένος· εἶχε δὲ χειρσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίδηστρον, ἀπορρίψοντι ἑοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἡῦκόμου Δανάης τέκος, ἱππότηα Περσεύς,
 οὗτ' ἄρ' ἐπιφάουιν σάκεος ποσὶν οὐθ' ἑκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 Τὸς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυγίης
 220 χρύσειον ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέλδιλα.
 Ὄμοισιν δ' ὁ μὲν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 γάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετάρρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργῶς ἀμφὶ δὲ μιν κίθισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἰργυρή· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
 χρύσειον· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κεῖτ' Ἀἰδὸς κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικώς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐτίταινέτο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
 ἰμεναὶ μαπέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μέγαλιν ὀρυμαγδῶ
 ὄξεια καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 ζωῶ ἀπρωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντες κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἰδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθησαν πολεμῆϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 λογιὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πρᾶθέειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδομήτων ἐπὶ πύργων,
 γαλέων, ὅςθ' ὅβων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζώῃσιν ἱκελαὶ, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαιστοῖο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆτες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπεν,
 αἰρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοῦς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινῶποι βλοσυροὶ τε, δαφρινοὶ τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἔντο
 αἷμα μέλαν πίεειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεοῦτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῶ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Αἰδὸςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἅψ' ὁ δμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σπινέφιστασαν· ἡ μὲν ὑφίσσων
 Ἄτροπος οὕτι πέλεν μαγάλη θεὸς, ἀλλ' ἄρα ἤγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλὰων προφερῆς τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἄμ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὀμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero ærei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete , projecturo similis.
 In eo autem erat pulcricomæ Danaës filius , eques Perseus ,
 neque sane contingens clypeum pedibus , neque procul ab eo ,
 miraculum magnum dictu , quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensem suspensum
 habebat] æreum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur , mirum
 visu ,] argentea , fimbriæque dependebant lucidæ
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea , noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant ,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambebant vero illi , iraque acuebant dentes ,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant , bellica arma habentes ,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes , illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant , plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus ,
 æreis , acute clamabant , lacerabantque genas ,
 vivis similes , opera inclyti Vulcani.
 Viri autem , qui seniores erant , et quos senectus arripuerat ,
 conferti extra portas erant , sursumque Diis
 manus tendebant beatissimis , pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigrae candidis crepantes dentibus ,
 torvæ terribilesque , cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium , ei quidem
 injiciebat una ungues magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat.] Tartarum in frigidum. Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano , hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum ,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes.] Clothio et Lachesis iis adsta-
 bant ; debilior quidem] Atropos nequaquam erat , magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσθήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 χλωρῇ, αὖσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεςσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύζαι ῥέον, ἐκ δὲ παρεῖων
 αἴμ' ἀπελείβει· ἔραζ'· ἡ δ' ἀπλησπον σεσαρυῖα
 εἰσθήκει, πολλῇ δὲ κόνις κατενένοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν
 χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαταῖς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἦγοντ' ἄνδρ' ἑταῖρα, πολλὸς δ' ὕμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταὶ δ' ἀγλατὴ τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιο· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνωτο ἡχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γέ μιν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
 τοὶ γέ μιν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκιο· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαταὶ τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλιν
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἑστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς δαΐδῃσι κορυμβόεντα πέτηλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσει Δημήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλωήψ,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοῦς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσι·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
 [τοὶ γέ μιν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῇρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρου· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντες κύνες πρός,
 ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰόλοις
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Ἐὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλημναὶ μέγ' αὐτέυν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὀκεανὸς πλήθοντι ἑοικώς·
 315 πᾶν δὲ συνέιχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] unguis vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat foedaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero unguis manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrita urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotati in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præibant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigrabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 curtus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem ampletebatur clypeum artificiosissimum. At per

κύννοι ἀερσιπτόται μεγάλ' ἤπυον, οἳ βὰ τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλάς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 320 ἀρσάμενος παλάμῃσι. Τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 πάλLEN ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππειου θόρε δίφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρός Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἠνίοχος κρατερὸς Ἴδλαος
 δίφρου ἐπεμβεδῶς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοὶ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύννον τ' ἐξεναρῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὲ Κύννον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιοῖν Ἄρην ἐπιόντα δοχεύσας,
 ἐνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 335 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ·
 ἂψ δ' ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν
 οὐθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 ἐσσυμένως. Τότε δὲ βὰ διόγνητος Ἴδλαος
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
 βίμψ' ἔφερον οὐδὲν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγέγοντ' ἵκελοι πυρὶ ἡδὲ θυέλλῃ,
 Κύννος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 350 Κύννε πέπον, τί νυν νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ διζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐξέοον ἡδὲ κελεύθου
 εἴχε παρὲξ ἵνα. Τρηχίνα δέ τοι παρεαύνω
 ἐς Κηῦκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνας προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπύεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῇ
 ἀρκέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τί εἴφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 ἔγχεος ἡμετέρου, θο' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔσθι ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρίς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἤρῃσατο γαίῃ,
 οὐταμένου σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξ·
 365 πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ.
 Ἐνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑπ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύννος εὐμμελὲς ἐμενοίνα

ipsum] cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta est :

Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculeæ :

Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volchat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἔχέμεν ἐρυσάρματα ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίῳ ἀνακτος.
 Ἦνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πὸς εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 375 πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλαὶ δὲ δρυὲς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγειροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 ῥίμψα κυλινδομένωιν, εἰως πεδίοι δ' ἀφίκωνται,
 ὧς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἐλίκη Ἀνθειά τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
 θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιᾶδας βάλεν αἵματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
 Οἶος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεὶς, ἄφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
 390 λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόντι εἵκτην,
 ὀρθὸς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέττιξ
 ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰεδεῖν
 395 ἄρχεται, ὥτε πόσις καὶ βρωῶσις θῆλος ἑέρση,
 καὶ τε πανημερίος τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροᾶ Σείριος αἴζει·
 (τῆμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
 τοῦτε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
 400 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος,)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντε δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' ἄμα γίγνεται ὀδόντων·]
 405 οἱ δ' ὥςτ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχισθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνὴρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη,
 410 χώρου αἰδρις ἐὼν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὧς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεΐη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὲς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alia vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthæaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : il autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a cælo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus ad aspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibum fecundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccet :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiā et laborem;) ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur. [Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gratia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cynus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perrupit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ἡλὶβας, πληγεῖσα Διὸς φολόνεντι κεραιῶν·
 ὥς ἔριπ' ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλαχάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βοροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὅσσοισι, λείων ὥς σώματι κύρσας,
 ὅτε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς δυνύχουσι
 σήσας δ' τι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ' μένος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκίων δ' ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστίων ποσσὶ γλάφει, οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔλη ἐξάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἄρῃος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 435 ἐσσυμένως δ' οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ,
 ἀμρότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρηθῶνος ὄρουση,
 μακρὰ δ' ἐπιθρύσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἤχῃ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὕψλης· τῷ δὲ συνενέχεται ἔνθα μιν ἴσχει·
 τόση δ' μὲν ἰαχῇ, βρισάρματος οὐλίας Ἄρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίῃ ἦλθεν Ἄρῃος ἐρεμνὴν αἰγὶδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλῆα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πειθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 κερπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληΐῃ,
 κηκτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 455 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὁρμήν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δέσφου.
 Δριμύ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν ἐρυσσάμενος δ' ἄρ' ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐπ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆτρον γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὐκ ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νομήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάθθαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἔλασαν αἰψ' ἔγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς αἶθρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψά δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Ὡς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴδλαος
 Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσον· αἰψά δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσιν. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 εἶκετ' Ὀλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κηῦς θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἔγγυς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰαωλκὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :
 sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 ære.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obviis-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irruit ; ille autem prompte *eum* excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis ægida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :
 Mars, inhibe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.
 Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
 Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irruit contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
 hastâ jaculans, inque terram *eum* prostravit mediam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero *in* magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertébantur : mox autem exinde *ad* urbem Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit *in* Olympumque magnum et domos patris.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant inclyti regis
 Anthen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην πολλὸς δ' ἡγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Τῷ γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθώδε βίῃ σύλασκε δοκεύων.

Arnenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hiemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (*Cycnus*), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, *eum* vi spoliabat insidiatus.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσai,
δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσai·
ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
ρητοὶ τ' ἀρρήτοὶ τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκρητι.
5 ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδηλον ἀέξει,
ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σχολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλυθὶ ἰδὼν αἶων τε, δίκη δ' ἴθυσε θέμιστας.
10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἑρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσι δύνω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσειε νοήσας,
ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἀνδριχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πολεμὸν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
15 σχετλίη· οὗτις τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν Ἑριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἐτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νύξ ἔρεβεννή,
θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν ῥίζησι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοὶ δὲ τε γείτονα γείτων
εἰς ἀφρον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἑρίς ἥδε βροτοῖσι.
25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεις θυμῷ,
μηδέ σ' Ἑρίς κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
νεῖκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἑόντα.
30 Ὀρῇ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε
ῥῆτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ῥαῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.
Τοῦ κε χορεσσαίμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτῆμας' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
35 ὥδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισται.
Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσω πλέον ἡμῖσι παντὸς,
οὐδ' ὅσον ἐν μαλαχῇ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσασαι,
ὥς τε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἑόντα·
45 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βροτῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

HESIODUS.

OPERA ET DIES.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
facileque præclarum minuit et obscurum auget,
facileque corrigit pravum et superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.
Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.
Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
In alium enim quispiam intuens opere vacans
divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
domumque bene instituere: æmulus enim vicinum vicinus,
ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repones in animo:
neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
Tempus enim raro litiumque est forique,
cuicumque non victus domi in-annum repositus-est,
tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satiatas lites ac rixam moveas
de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vice
licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
rapiens auferebas, valde adulans reges
donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
Facile enim vel uno die acquisivisses,
ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
statim gubernaculum quidem super fumo ponerēs,
opera hominum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τοῦνεχ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετιοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπέυσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἔσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ᾧ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ὅφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν δ' τι τάχιστα
 γαίαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὤπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πύθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυγῆις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλὰς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 δρμούς χρυσείους ἔθεσαν χοροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 ὦραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δὲ οἱ χοροὶ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 τεύξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 ὦνκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζητὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ δὲ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 νοῦσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγερᾶσκούσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 95 ἐσχέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀβρῆκτοισι δόμοισιν
 ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτει· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἄλλα δὲ μυρία λυγρά κατ' ἀνθρώπους ἀλάλθεται.
 Πλεῖθ μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖθ δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη καὶ ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem : hunc quidem rursus egregius filius Japeti] furatus est hominibus *dandum* Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubicogus Jupiter :

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibi que ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcrum speciem, peramabilem : at Minervam opera docere, artificiose telam texere :

et gratiam circumfundere capiti auream Venerem, et desiderium grave, et membra-rodentes curas : indere vero impudentem mentem et fallaces mores Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit : illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis : cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva : circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada monilia aurea posuerunt corpori : circumque eam Horae pulcricomae coronarunt floribus vernis : [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores condidit Jovis consilio graviter-tonantis : ac nomen imposuit Deorum praeco ; appellavit autem hanc mulierem Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit, ad Epimetheum misit pater inclytus Argicidam munus ferentem, Deorum celerem nuntium : neque Epimetheus cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret. Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum procul absque malis et sine difficili labore, morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.]

Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-dimovisset, dispersit ; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illa-so domicilio intus mansit dolii sub labris, neque foras evolavit : prius enim injecit operculum dolii, aegida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare : morbi autem hominibus interdum atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεὺς.
106 [Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὥς δμῶθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]
† Χρῦσειον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασιλευεν·
ὥστε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας δμοῖοι
115 τέρποντο· ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
θῆσκον δ' ὥς ὑπνῷ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη, πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελήμοι
ἦσαν· ἐργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἄφνειοι μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]
(120) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
125 ἡέρα ἐσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
† Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἄργυρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
130 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρῃ κεδνῇ
(130) ἐτρέφετο· ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡβήσειε καὶ ἡβης μέτρον ἔκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλγέ' ἔχοντες
ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἡθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν.
140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πῶν
† Ζεὺς δὲ πατήρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἄργυρέῳ οὐδὲν δμοῖον,
145 ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἄρης
(145) ἔργ' ἐμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδὲ τι σίτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκιν ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἶκοι,
(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμνάντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώμῳ· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας
155 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡλίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-faciam] belle ac scienter: tu vero menti infige tuar: [quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homines.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum immortales fecerunt Olympias domos habentes. Ii quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret: sicut Dii autem vivebant securum animum habentes, procul absque et laboribus et ærumna: neque misera senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes oblectabantur in conviviis niala extra omnia; moriebantur autem tamquam somno obruti: bona vero omnia illis erant; fructumque ferebat fertile arvom sponte-sua multumque et copiosum: ii vero lubentes quieti operibus fruebantur cum bonis multis. [abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit, ii quidem daemones sunt, Jovis magni ex consiliis, boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum: qui sane custodiunt et justitiam et prava opera, aère induti ubique oberrantes per terram, opum-datores: et hoc munus regium obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea argenteum fecerunt Olympias domos habentes, aureo neque forma simile, neque ingenio. Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam educabatur crescens valde rudis sua in domo: sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset, pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes ob-stultitias: injuriam enim temerariam non poterant a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris, uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant. At postquam et hoc genus terra occultavit, hi quidem subterranei beati mortales vocantur, secundi; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium hominum] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile, e fraxinis, violensque et robustum: quibus Martis opera curæ-erant luctuosa et injuriæ: neque ullum frumentum] edebant, sed adamantis habebant durum animum, inaccessi: magna autem vis et manus invictæ ex humeris nascebantur in validis membris. His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus; æreque operabantur: nigrum enim non erat ferrum. Et hi quidem manibus sub suis domiti abierunt in putridam domum horribilis Plutonis, ignobiles: mors autem eos, terribiles quamvis (existentes), cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (155) † Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὐτίς ἐτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
160 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(160) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὥλεσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
165 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἡυκόμοιο.
(165) Ἐνθ' ἔτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφοεκάλυψε
τοῖς δὲ οἷχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἔθε' ὀπάσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) Ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρίς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
† Μηκέτ' ἔπειτ' ὠφείλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
(175) παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθιρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὔτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκήσονται τελέθωσιν.
(180) Οὐδὲ πατὴρ παιδεύσειν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἰψὰ δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι,
(185) σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷγα
γυράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτῆρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν βεκτηῖρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μῦθοισι σχολοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος δμαρτήσῃ, στρυγερῶπης.

- (195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χροῖα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεύσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρῆς προσέειπεν ἀηδὼνα ποικιλόδειρον,
ὑψὶ μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
205 ἢ δ' ἐλὼν γναμπετοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virovum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportos Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulchricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuisssem ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes debonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justii,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lædetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur in viso-vultu.

Et tum jam ad cælum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus-est lusciniam vari-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperiose sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

- τῇ δ' εἷς ἦ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοῖδ' ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἡ δὲ μεθήσω.
- 210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφέρειν,
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
- (210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆς, ταυσιπτερος ὄρνις.
Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄρελλε·
ὕβρις γάρ τε κακῇ δειλῶ βροτῶν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
- 215 ῥηϊδίως φερέμεν δόναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
ἐγκύρσας ἄτησιν· δδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
- (215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
- Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῇσι δίκησιν.
- 220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἦ κ' ἄνδρες ἄγωσι
δωροφάγοι, σχολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.]
- (220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἥθεα λαῶν,
ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἷτε μιν ἐξελάσῃσι καὶ οὐκ ἰθείαν ἐνειμαν.
- 225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδύμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
- (225) τοῖσι τέθλη πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεχμεῖρεται εὐρύσπα Ζεὺς·
- 230 οὐδέ ποτ' ἰθυδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
οὐδ' ἄτη, θαλὴς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
- (230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ ὄρυς
ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
εἰροπόχοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
- 235 τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
- (235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
- Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακῇ καὶ σχέτλια ἔργα,
τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεχμαίρεται εὐρύσπα Ζεὺς.
- 240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
δξτις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται. [Ὑρα,
- (240) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
- 245 Ζηνὸς φραδοσμύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὄγε τείχος,
- (245) ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
- Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τῇνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔοντες
- 250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολιῇσι δίκησι
ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
- (250) Τρίς γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουντι τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
- 255 ἡέρα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
- Ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
- (255) κυδρὴ τ' αἰδοῖται τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
- Καί ῥ' ὅπότε ἂν τις μιν βλάπτῃ σχολιῶς ὀνοτάζων,
αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳνι
- 260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
[ὄημος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

hacibus, qua te equidem ducam, licet cantatricem (existen-
tem) :] cœnam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus
contendere;] victoriaque privatur, præterque contumelias
dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis
avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove :
injuriam enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives
facile ferre potest, gravaturque ab ea,
illapsus damnis : via vero aliter perveniendi
melior ad justa : justitia autem injuriam superat
ad finem progressa : passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiæ tumultus est tractæ, quo viri duxerint
donivori, pravis autem sentiis deciderint jura.

Hæc vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum,
aerem induta, malum hominibus adferens,
qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant
recta, neque quidquam prætergrediuntur justum,
his floret urbs, populique florent in ipsa :
pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis
molestum bellum decernit late-cernens Jupiter,
neque umquam justos inter homines fames versatur,
neque damnum : in-conviviis autem cura-partis operibus
fruantur.] His quidem fert terra multum victum, in-monti-
bus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero
apes :] lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt :
pariunt vero mulieres similes liberos parentibus :
florent autem bonis perpetuo : neque in navibus
iter-faciunt; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera,
iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-ceq-uit,
quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius,
famem simul et pestem : intereunt vero populi;
neque mulieres pariunt; minuuntur autem familiæ,
Jovis consiliis Olympii : interdum vero etiam
aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum,
aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi
hanc vindictam : prope enim inter homines versantes
immortales observant, quotquot pravis judiciis
se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes.
Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrix
immortales Jovis custodes mortalium hominum :
hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera,
aëre induti, ubique oberrantes per terram.

Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata
augustaue venerandaue Diis qui Olympum habent.
Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens,
statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
refert hominum injustam mentem, ut luat
populus peccata regum, qui perniciose meditantur

- (260) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σχολῶς ἐνέποντες.]
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
 δωροφάγοι, σχολῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγῳ λάθεσθε.
 265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
 ἢ δὲ κακῇ βουλῇ τῷ βουλευσάντι κακίστη.
 (266) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας
 καὶ νυ τὰδ', αἶ χ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἐ λήθει
 οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 270 — Νῦν δὴ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶην μῆτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 (270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
 [ἀλλὰ τάγ' οὐπὼ ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.]
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πᾶμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
 (275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
 ἀνδρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 280 γίγνεται. Εἰ γάρ τις χ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς·
 (280) ὃς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀασθῇ,
 τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λείλειπται·
 285 ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 (285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
 ῥηϊδίως· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηξαν
 290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
 καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄχρον ἵκηται,
 (290) ῥηϊδίῃ δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπῇ περ ἐοῦσα.
 Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασσάμενος τὰ χ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 ὃς δὲ κε μῆτ' αὐτὸς νοήῃ μῆτ' ἄλλου ἀκούων
 (295) ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀρχήϊος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε Λιμὸς
 300 ἐχθαίρῃ, φιλήῃ δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
 αἰδοίῃ, βίотου δὲ τετὴν πιμπλῇσι καλήν.
 (300) Λιμὸς γάρ τοι πᾶμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 ζῶῃ, κηφῇνεσι κοθούροις εἵκελος ὀργῇ,
 305 οἷτε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 (305) ὥς κὲ τοι ὥραίου βίотου πλήθωσι καλῖα.
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε·
 καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φιλοτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσειαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 (310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ χῦδος ὅπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔσθαι, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον·**
 315 εἰ κεν ἀπ' ἄλλοιρίων κτεάνων ἀσιφρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigit sententias,
 donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
 malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
 etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
 quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
 sim, nec meus filius : quoniam malum est virum justum
 esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
 tem.] O Persa, tu vero hæc in animo repose tuo,
 et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
 omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :
 piscibus quidem et feris et avibus volucris,
 ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :
 hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 est. Si enim quis velit justa profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :
 qui vero testimoniis volens perjurlum jurans
 mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-sit,
 ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :
 viri autem justo-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.
 Vitium quidem sane etiam cumulatim est capere
 facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.
 Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt
 Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,
 et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
 facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
 cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.
 Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
 in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
 operare, Persa, diva proles, ut te Fames
 oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
 veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
 Vivit, fucus aculeo-carentibus similis indole,
 qui apum laborem absument otiosi,
 vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,
 ut tibi tempestivo victa impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosique opulentique :
 etiam laborans multo carior immortalibus
 eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus
 Ditescentem : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius.**
 si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾶς βίου, ὥς σε κελεύω.
 (315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 αἰδώς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεταί ἥδ' ὀνίνησιν.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβήν, θάρσος δὲ πρὸς δλβω.
 330 Χρήματα δ' οὐχ ἄρπακτά· θεόδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν δλβον ἔλῃται,
 (320) ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήσσειται, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ·
 325 βεῖα δὲ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνον δλβος ὀπηδεῖ.
 (325) Ἴσον δ' ἔς θ' ἱκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ,
 ὅς τε κασιγνήτοιο εἰς ἀνὰ δέμνια βαίνει
 κρυπταδὴς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,
 (330) ὅς τε τευ ἀρραδὴς ἀλταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 (330) νεικεῖ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀσεύφρονα θυμόν.
 Κὰδ δύναιμι δ' ἔρδην ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 (335) ἄγνως καὶ καθαῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέεσσι τε ἱλάσκεσθαι,
 ἡμὲν θτ' εὐνάζῃ καὶ θτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 340 ὥς κέ τοι Πασον κραδίην καὶ θυμόν ἔχωσιν
 [ὄζρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]
 (340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἑᾶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,
 345 γείτονες δῶστοι ἔχιοι, ζῶσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 (345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴῃ.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶ κε δύνηαι,
 ὥς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὑστερον ἄρχιον εὔρης.
 (350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι·
 καὶ δόμεν ὅς κεν ὄῃ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ ὄῃ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότη δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.
 (355) Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὄγεκ' ἂν μέγα δοίτ·
 χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
 ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 καὶ τε σμικρὸν ἔον, τὸ δ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
 (360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἰθόπα λιμόν·
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφιν.
 Ἐσθλὸν μὲν παριόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 (365) χρηζέειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 μεσσόθῃ φεῖδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
 pudor, qui homines valde laedit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendae: divinitus-datae multo meliores.

Si quis enim et manibus per vim magnas opes ceperit,
 aut is lingua praedatus fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit
 hominum, pudorem vero impudentia expulerit:

facile autem illum obscurant Dii, minuuntur vero familiae
 viro tali; exiguumque ad tempus divitiae comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-
 ctaverit;] quique fratris sui lectum adscenderit

secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;
 quique cujuspian imprudentia fraudat orphanos liberos;

quique parentem senem misero in senectutis limite
 increpuit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero
 operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab-his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero femora adoletō:

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:

ut tibi benevolum cor et animum habeant;

[ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:
 eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud *quid* acci-
 vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum com-
 modum.] Nactus est sane pretium, quicumque nactus est vi-
 cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiatis *mutuans* a vicino, recte vero rodde,
 eadem mensura, et amplius, si quidem possis:

ut indigens etiam in posterum aequum *eum* invenias.

Ne mala lucra-captēs: mala lucra aequalia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, is etiam multum de-
 derit.*] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiae obsecutus
 quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,
 et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adeat adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum *est* hominem cruciat.

Domi melius *est* esse, quoniam damnosum, quod foris *est*.

Bonum quidem de-praesenti capere, miseria vero *animo*,
 egere absente: quae te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare·
 in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καὶ τε χασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
[370] πίστεις δ' ἄρ τοι δμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἀνδράς.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλήν.
376 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ παῖς εἴη πατρῷον οἶκον
(375) φερδέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέζεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
'Ρεῖα δέ κε ν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον ὄλβον.
380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
[Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
(380) ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότιοι δὲ δυσομενάων.
385 Αἱ δ' ἤτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὗτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
(385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσέηντα,
390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναῖουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶτειν,
(390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα***
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξεται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
'Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
(395) οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παῖδεσσι γυναικὶ τε θυμὸν ἀχέων
400 ζητεῖς βίον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δὲς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυτῆς,
(400) χρῆμα μένου πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλὰ ἀγορεύσεις·
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνωγα
φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.
405 Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναῖκά τε, βούντ' ἀροτῆρα,
[κτητὴν, οὐ γαιμετὴν, ἥτις καὶ βουσὶν ἔποιτο,]
(405) χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἢ δ' ὥρη παραμειβῆται, μινύθῃ δέ τε ἔργον.
410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον ἐς τ' ἐννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλήν,
(410) οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ αἴτησι παλαίει.
'Ημος δὲ λήγει μένος δξέος ἡελίοιο
415 καύματος ἰθαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρῶς·
(415) πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σεῖριος ἀστὴρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
420 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
(420) τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὥρια ἔργα·,

- Merces autem viro amico constituta æqua esto.
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac dissidentia perdiderunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

- Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
incipi messem ; arationem vero, occidentibus.
Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Hæc utique camporum est lex, iisque, qui mare
prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles***
opera tibi-parare Cereris, ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices ad alienas domos, et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare, stolide Persa,
operibus, quæ hominibus Dii destinaverunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-tueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum, feminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quæ et boves sequatur :]
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem prætereat, minuaturque etiam opus.
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum,
neque differens : studium vero opus auget.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
æstum sudoriferum, per-autumnnum pluente
Jove præpotente, mutatur vero humana cutis*
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est caesa ferro
silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδιώρῳ ἀμάξῃ.
 (425) Πολλ' ἐπικαμπύλα κἄλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
 πρίνινον· δς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 430 εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πήξας,
 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῇ.
 (430) Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτὸν, ἐπαὶ πολὺ λώϊον οὕτω·
 εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βουσί βάλοιο.
 435 Δάφνης δ' ἢ πετελής ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
 ὄρουσ' ἐλυμα, γύης πρίνου. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 (435) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδὸν,
 ἥδης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ καμ μὲν ἄροτρον
 440 ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήδης ἔποιτο
 (440) ἄρτον δεῖπνήσας, τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
 δς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 ρηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·
 450 ἥτ' ἄροτοιο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
 δεικνύει ὁμῆρηροῦ· κραδίην δ' ἔδαι· ἀνδρὸς ἀβούτεω·
 (450) ὃτ' τότε χορτάζειν ἔλικας βοῦς ἐνδον ἐόντας·
 [ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βόε δὸς καὶ ἀμαξαν·
 ρηίδιον δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἀμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δὲ τε δούραθ' ἀμάξης,
 (455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἔχμεν οἰκῆϊα θέσθαι.]
 Εὖτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανεῖη,
 ὃτ' τότε ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 460 αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 πρῶτ' ἄλλα σπεύδων, ἵνα τοι πληθῶσιν ἄρουραι.
 (460) Ἐὰρ πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
 Νειὸν δὲ σπεῖρειν ἐτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρῃ παιδῶν εὐκηλήτειρα.)
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 (465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
 χειρὶ λαβὼν ὀρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἐνδρυσὸν ἐλκόντων μεσάβῳ. Ὁ δὲ τυτθὸς ὅπισθεν
 470 δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖν,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀδροσύνη στάχους νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίσθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 475 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἐόλπα
 γηθήσειν, βύτου αἰρεύμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale, axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic : si vero octopedalem, inde et malleum secueris.

Trium-palmarum vero rotam secato decem-palmarum plau-
 stro.] Multa curva ligna : fertō autem buram, cum invene-
 ris] domum, in monte quærens vel in campo,
 ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est,
 si Minervæ famulus, dentali infigans,
 clavis conjungens adaptaverit temoni.

Bina vero facito aratra, fabricans domi,
 alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo
 melius sic :] si alterum quidem freris, alterum bobus inje-
 ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones,
 e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero duos novennes
 mares comparato (horum enim robur non imbecillum est)
 juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi.
 Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum
 frerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 panem postquam-prandit quadrididum, octo-quadrarum,
 qui opus curans rectum sulcum ducat,
 non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere
 animum habens : hoc vero neque junior alius melior
 ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam.
 Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris
 alte in nubibus quotannis clangentis :
 hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus
 indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentia.
 Tunc sane pasce camuros boves domi manentes.
 [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ;
 facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum,
 Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau-
 stultus, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrī,
 quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit,
 Jam tunc aggredere, simul servique et ipse,
 siccum et humidum arans arationis per tempus,
 mane valde festinans, ut tibi impleantur arva.
 [Vere vertito ; æstate vero iteratum arvum non te fallit.]
 Novalem autem serito adhuc levem agrum.
 [Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ,
 perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus,
 incipiens primum arationem, cum extremum stivæ
 manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris
 temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo
 sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat,
 semina abscondens. Diligentia enim optima
 mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.
 Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram,
 si finem ipse postea Olympius præbuisset,
 e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero
 gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(475) Εὐνοχθένων δ' ἴξαι πολίων ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡέλιόιο τροπῆς ἀρόσης γθόνα δῖαν,
480 ἥμενος ἀμήσεις, δλίγον περὶ χειρὸς ἑέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἷσεις δ' ἐν φορμῶν παῦροι δὲ σε θήσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρῶσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἥμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἡματι, μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὄπλην μήτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀφραότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.

[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
(490) μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολίων μήθ' ὥριος ὄμβρος.]

Πάρ δ' ἴθι χάλκειον ὄϊκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρη χειμερὶν, ὅπότε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχάνει, ἔνθα κ' ὄϊκνος ἀνὴρ μέγα ὄϊκον ὀφέλλοι,
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμυχανίη καταμάρψῃ
(495) σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχύν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

600 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.]

[Μῆνα δὲ Ἀθηναίων, κακ' ἡματα, βουδόρα πάντα,
605 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἴτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν,

(505) ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρυὸς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
610 οὐρεὸς ἐν βήσσης πιλνῆ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νῆριτος ὕλη.

(510) Ὅθρως δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσχιν· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάσῃ δασυστέρνων περ ἐόντων.

615 Καὶ τε διὰ ρινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδὲ μιν ἴσχει·
καὶ τε δι' αἴγα ἄσιν τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

(515) οὐνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάσιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάσιν,
620 ἥτε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρει μίμνῃ,
οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·

(520) εὕτε λοεσσαμένη τέρενα χροῖα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρυσάμενη μυχίη καταλέγεται ἐνδοθὶ οἴκου,
ἡματι χειμερῷ, δε' ἀνόστως δν πόδα τένδει,
625 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλείοισιν,
οὐδέ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν δρμηθῆναι·

(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
630 λυγρὸν μυλιώντες ἀνὰ δρία βησσέντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque *ad* alios
respicias : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens ægida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram;
tunc Jupiter pluat tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem æquarit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem ærariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arceat, ubi impiger vir valde domum augeat;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus est *ad* animum suum.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem servis, æstate adhuc media (exsistente) :
Non semper æstas erit, exstruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ existunt,
qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomas abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis oblecta est : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet exsistentes.

Et per pellem bovis penetrat, neque hæc eum arceat;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ardes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris;

quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηεν,
(531) οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὗτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾷται,
635 τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.]

Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροῶς, ὥς σε κελεύω,
(536) χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν χρόα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσεσθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
640 μῆδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἴφι καταμένοιο
(540) ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκάσσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότ' ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συρῥάπτειν νεύρῳ βοῶς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
645 ὑετοῦ ἀμριβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·

(545) ψυχρὴ γάρ τ' ἤως πέλεται Βορέας πεσόντος,
ἡῶς δ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀήρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
650 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,

(550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησιν,
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἴκονδε νέεσθαι,
655 μῆποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματα δέυσῃ.

(556) Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι· μελὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θώμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέονεϊ [ποις.
660 ἀρμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ βροθοὶ εὐφρόναι εἰσὶ.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
(560) ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκειν αὖτις
γῇ, πάντων μῆτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνέειχῃ.]

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
665 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ βὰ τότ' ἀστήρ

Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο
(565) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀχροκνέφαιος.

Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογῇ Πανδιονὶς ὥρτο χελιδῶν
εἰς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.

670 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ἄλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικας ἀπὸ χθονὸς ἀμφοτέρω βαίῃ,
(570) Πηϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.

Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμῆττι, ὅτε τ' ἥλιος χροῶς κάρφει.

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
(575) ὀρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴῃ.

Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
Ἦώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·

680 ἡῶς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

(580) Ἦμος δὲ σχολυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,

fugiant, (et omnibus in animo id curae-est,) ubi tecta quærentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripodi (*seni*) homines similes, cujus dorsum fractum-est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, lænamque mollem et talarem tunicam : stamine vero in pauco multum subtegmen intexe.

Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant, neve erecti horreant surgentes per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero horodorum, cum frigus tempestivum venerit, pelles consulo nervo bovis, ut super dorsum pluviæ circum-injicias munimentum : in capite vero superno pileum habeto elaboratum, ne aures humectas :

frigida enim et aurora est Borea cessante : matutina vero super terram a cælo stellato

nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus : quæ hauriens fluminibus e perennibus,

alte supra terram sublata venti procella, interdum quidem etiam pluit ad vesperam, interdum vero descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevortens, opere perfecto, domum redi, ne-quando te cælitus tenebrosa nubes circumteget corpusque madidum reddat, vestesque humectet.

Sed evitato : mensis enim gravissimus hic hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit cibiorum : longæ enim adjutrices noctes sunt.

[Hæc observans totum in annum æquato noctesque et dies, donec rursus terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (*brumam*), hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani

primum totus-apparens exoritur vespertinus. Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius. At cum domiporta (*cochlea*) e terra plantas adscenderit, Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vitium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum, tempore messis, quando et Sol cutem exsiccat.

Tunc festiva et domum fruges congere, mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem. Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-fecit viam homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada arbori insidens stridulum defundit cantum frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

585 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυνκαῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
(585) εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δὲ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἦδη
εἷη πετραῖη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
590 μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
ἀντίον ἀκράεος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθολωτος,
τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
(595) Δμωσί δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖ τ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατὰθαι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
(600) [θῆτά τ' αἰοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐρίθος·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἷη
(605) βουσί καὶ ἡμιόνουσιν ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖ τ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐξίδη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὣ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκαδε βότρυσ.
(610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέματα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συστιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε· ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
615 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
(615) ὠραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
εὖ τ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὀμβριμον Ὠρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροσιδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὅφρ' ἰσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικάτθεο οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μέμνειν πλόον, εἰσέκην ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
(630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἶκαδε κέρδος ἄρῃαι,
ὥς περ ἐμὸς τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωτίζεσθ' ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὃς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

tunc pinguiissimæque capræ et vinum optimum,
lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccet,
siccum vero etiam corpus ob æstum. Sed tunc jam
sit petraeque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccae in-silva-pascentis caro nondum enixæ,
primogenitorumque hædorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisquæ perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquæ infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
querere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdiu-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annum pabulum. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
cælum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosæ desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ reponere domi,
diligenter componens navis alas (vela) marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam exspectato navigationem, dum ve-
niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidæ Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄρχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ, [λῆ.
 640 Ἀσκρι, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδὲ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι,
 μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]

Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 (645) βούλῃαι δὲ χρεὰ προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δεῖξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφίμενος οὔτε τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες χειμῶνα πολλὸν σὺν λαὸν ἀγείραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰς ἐπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 ἄλλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
 (655) ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
 660 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (660) Μοῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον ἀεΐδειν.

Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
 665 ὠραίος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάξαις οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσεις θάλασσα,
 (665) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων·
 εὐκηλος τότε νῆα θοτὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 (670) ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μὴδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὅπωρινδον ὁμβρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,
 ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὁμβρῳ
 (675) πολλῷ, ὅπωρινῳ, χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἦμος δὲ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 680 ἵχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη[σα**
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασ-
 (680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἐγὼ γε
 αἶνημι· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι βέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι τὰδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω.

Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντα βίον κολλησὶ τίθεσθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μεῖονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Ascre, hyeme malo, aestate molesto, neque umquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt! Græcia e sacra in Trojam pulcris-ferminis.

Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me glori-
 or carmine victorem tulisse tripodem auritum.

Quem quidem ego Musis Heliconiadicis dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.

Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem agida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 fregeris, neque homines perdiderit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.

Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.

Alia vero verna est navigatio hominibus.

Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in ficu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imposito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

- (690) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας
ἄζονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτί' ἄμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

- 696 Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
(696) μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἦσθε καδὴν διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.
(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζεν· ἀμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ βίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα
706 εὖτε ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραι δῶκεν. [ναί.
Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
(706) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιέσθαι ἐταῖρον
εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κε σ' ἄρχῃ
710 ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡδὲ καὶ ἔρξας,
ὅς τόσα τίτυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
(710) ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
716 Μηδὲ πολυξείνιον μὴδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μὴδ' ἐσθλῶν νεikesτῆρα.
(716) Μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
720 φειδωλῆς, πλειστή δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς.
(720) Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπéμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλειστή δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείβεῖν αἶθρα οἶνον
726 χερσὶν ἀνίπτοισιν μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἄρας.
(726) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δῦῃ, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,
730 μὴδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἕασιν·
ἐζόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
(730) ἡ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθὶ οἴκου
ἐστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
736 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
(736) Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖβροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτos,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη
αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
Μηδὲ ποτ' οἶνοσχὴν τιθέμεν χρητῆρος ὑπερθεῖν

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
axem fregeris, onera vero corrumvantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
hæ,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-*
bertatis) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
omnia bene circumspectans, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudæ senectæ tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri æqualem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi cœperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
his tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, poenam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parcæ, plurima vero gratia modum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsan ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.
Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

- 745 πινόντων· ὅλη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 (745) μὴ τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδα δυωδεκαταῖον, θτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
 (750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
 μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροᾶ φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέῃ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 ποινῇ. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 μωμεύειν αἰδοῖν· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσσαῖ.
 (755) Μηδὲ ποτ' ἐν προχωῇ ποταμῶν ἑλαδε προρεόντων,
 μήδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μηδ' ἐναποφύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λωῖόν ἐστιν.
 (760) Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλύεο φήμην.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται κούφῃ μὲν αἰεῖται
 760 ρεῖα μάλ', ἀργαλέῃ δὲ φέρειν, χαλεπῇ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὐτις πάμπαν ἀπολλυται, ἥντινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίζωσι· θεὸς ὡς τίς ἐστι καὶ αὕτη.

[μοῖραν]

- 765 Ἦματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένους εὖ κατὰ
 πεπραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 (765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἥδ' ἀρκαλίην दाτέασθαι,
 εὐτ' ἂν ἀληθείη λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς πάρα μητιόεντος.
 (770) Πρῶτον ἐνὶ τετράς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἦμαρ,
 τῇ γὰρ Ἀπολλῶνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,
 (770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δῶα γε μὲν ἡματα μηνὸς
 ἔζοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
 ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ'· ἄμφω γε μὲν ἔσθαι,
 775 ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
 ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 (775) τῇ γὰρ τοι νεὶ νῆματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἴστων στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 (780) Ἑκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορος ἐστὶ φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθῆ· κούρῃ δ' οὐ σύμφορος ἐστίν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἂρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἑκτὴ κούρῃσι γενέσθαι
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶεα μῆλων,
 (785) σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἦμαρ·
 ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
 ψευδέα θ' αἰμυλίους τε λόγους χρυφίους τ' ὀαρισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
 ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 (790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡματι, ἱστορα φῶτα
 γείνασθαι· μάλα γὰρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἑσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρῃ δέ τε τετράς
 795 μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἐλικας βούς,
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταγαεργούς
 (795) περῆνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo satum est.
 Neu domum exstruens impolitam relinquo,
 ne forte insidens crociat stridula cornix.
 Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
 edito, neve lavator : quia et hisce inest poena.
 Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
 est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
 [neque duodecim mensium : aequale et hoc est.]
 Neu muliebri balneo corpus abluito
 vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
 poena. Neu sacrificia in accensa incidens,
 reprehende arcana : Deus sane et haec indigne fert.
 Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
 neu super fontes meito, sed valde evitato ;
 neve incacato ; id enim nihilo melius est.

Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est levis quidem levatu
 facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
 populi divulgant ; Dea sane quaedam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
 doce servos : tricesimum mensis optimum
 operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
 quum ex-veritate populi eum judicantes degunt.
 Hi enim dies sunt Jove a prudente.
 Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
 (hoc enim Apollinem enso-aureo peperit Latona),
 octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis
 egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,
 undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
 hic quidem ovibus tondendis, ille vero laetis segetibus me-
 tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
 hoc enim net fila alte-suspensa aranea
 die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
 Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
 Mensis autem ineuntis decimotertio evitato
 sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est.
 Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
 viriparus autem bonus : puellae vero non utilis est,
 neque gignendae primum, nec nuptui collocandae.
 Nec primus quidem sextus puellis gignendis
 aptus, sed haedis castrandis et gregibus ovium,
 stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :
 bonus autem viriparus : amat vero etiam convivia loqui,
 mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.
 Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
 castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
 Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum
 generato : valde enim animo sapiens est.
 Bonus autem viriparus decimus, puellae vero et quartus
 medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,
 et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
 cicurato, manum imponens ; cave vero iram eorum.

- Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
 ἀλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἀκοῖτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἀριστοί.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεῦειν
 Ὅρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 806 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα ἐὺτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
 (806) βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμείν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 νηϊὰ τε ξύλα πολλὰ, τάτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἀρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε Ἰσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 816 [ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
 βοῦσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (816) νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖελα δ' ἐστὶ χερσαίων.
 (820) Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δουποῖ, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιῃν αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' Ἰασιν.
 826 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρῃ ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὀλβίος θεὸς τάδε πάντα
 (826) εἰδὼς ἐργάζεται ἀνάϊτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuria.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nouum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtis celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater.
 Horum dierum, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελὸν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γῆμι. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαίρετως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφωρῶντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀβαντίς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς.

νήσω ἐν Ἀβαντίδι δόγῃ,
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίχλησxon θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοῶς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phœn. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἱεὶ κρατερὸν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δὲ οἱ ὤρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzetz. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰώ) φασὶν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian: περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρήν, πατὴρ Ἰοῦς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.):

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀφροδίσιος ὄρκος: πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλάσσε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ ὁμάσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἶθ' Ἡσίοδος ἔστιν ἡ Κέρκυρα ὁ Μιλήσιος·

ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυχτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάικες οἱ συνεχῶς κινούμεντοι ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Ætæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Ætæ aedes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum conjecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse conjectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebelli injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait:
Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODUS.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [eum].
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitiavit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coliturum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius:

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichaices, qui in bello cristæ pillos perpetuo movent: quo

τοῖς πολεμοῖς τὰς κατὰ λόφον τρίχας· τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαῖολος
ἔκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,
οὐνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκάς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικά ἐβη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἐχέμος Ἀρχάς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἵλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχέμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἰκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλῖμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν ἀεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Prætos Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαῖολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echēmus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echēmo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echēmus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadæi illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

προῖτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος ὀρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : iam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriæque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακάτης τῆς στρεφομένης δίχην μύλης· μύλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleïades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleïades ;

et rursus :

tunc occultantur Peleïades.

ΟΡΕΑ.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo mole instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περί τῶν γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro-
rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. *Lyd. de mens. cap. 4.* 'Εν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδῶρη Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μιχθεῖς ἐν φιλόττη τέκε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. *Apollon.* III, 1086. ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας
υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρώτῃ καταλόγων φησὶ, καὶ ὅτι Προ-
μηθεὺς καὶ Πύρρας Ἕλλην.

XXII. 22.

Schol. *Ambr. Hom. Od. X, 2.* Δευκαλίων Προμηθεὺς μὲν
υἱὸς, μητὴρ δέ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ
Ἡσίοδος, Πρυηνίης.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωῖρός τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἵππιοςχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad *Lycophr.* 284. cum Schol. *Pind. Pyth. IV, 252*,
Conf. Schol. *Thucyd. I, 3.* *Plutarch. t. II, p. 747*, F. *Herod-
dian. περί μονήρους λέξεως*, p. 42. Tzetz. — Exeg. p. 63, 5. 13.
Adde Schol. *min. ad Od. X, 2.* Ἕλληνας, ὅς τιν Διὸς, οὗ καὶ
Ἡσίοδος μέμνηται. (Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus
mentionem facit.) Vid. *Frag. XXI.*

XXIV. 24.

Schol. *Apollon. IV, 266.* Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησὶν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίο-
δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. Pletho epit. Strab.
ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Δελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ρά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de *Themat.* p. 22. ed. Paris.
Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διὸς καὶ Θυίας
τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῃ
υἱὲ δ' ὧν, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵππιοςχάρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλύμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de *solæcismo* (Boisson. *Anecd. Gr. t. III. n° 9.*
ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. *Apollod. I, 9, 6.*)

Μάγνης δ' αὖ Δίχτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad *Odys.* p. 1746. κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ-
νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίου
καταλόγου περί τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλῆσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔρκευν·
ἄλφος γὰρ χροῖα πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαίται
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. *Etym. M.* p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαχλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιό-
δεις ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περί τῶν Προΐτου θυγατέρων·

εἵνεκα μαχλοσύνης στρυγερῆς τέρεν ὠλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOEÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori onium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethei et Pandoræ filium Deucalionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethei Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethei filius matrisque, uti plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Pryneæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmonæusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecateus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra vocordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta :

ea autem gravis-facta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύος (scabies) neutrius generis perniciem significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Prætidibus
factum laudat :

etenim his super capita scabiem gravem effudit :
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
defluebant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodæa. Dicit
enim de Προΐτι filiabus :

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὁμζαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατρεψῆσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξας. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ὃ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοστήθων
παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φύλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφης καὶ ἀμείλιχος. Ἔρχε δὲ δῶρα
παντοί, οὐκ ὀνομαστά, τά μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. minor ad II. Π. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλεὺς ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δείξασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνιος τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη· διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ

ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιος
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυσεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.
Stephan. Byz. v. Τάβαι. — Ἡσίοδος·
παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιος.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάκητα
γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ ἐναλιγκιοὶ ἦσαν.] Κράτης ἀντὶ τοῦτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήντες. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὶ ἐναλιγκίους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιπιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν
πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
χώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Ἀθήδης οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γεναλογεῖ.

XXIX.

Proetides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsuetarum commutatam umbelico jugi equorum Herculis insedis, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidis. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu!
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde deceperunt! consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat captu. Ancipilis enim vitæ ille erat. Quem in apem commutatam stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios
undecim, duodecim autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Bell regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : li vero ex immortalibus mortales nutriti-sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus :
pater hominumque deorumque
iratus-erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Leda neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis
filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρῆς ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίο-
δον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf.
Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrus in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος.) Σημαί-
ναι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ,
ὡς παρ' Ἡσίοδου ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγῆνορος παι-
δος

Δημοδόκης, τὴν πλείστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν
ἰφθιμοὶ βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴ παρ'
Ἡσίοδου ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανὴν ἐντοσθεν ἔκλυθον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον ψό-
φος ἐν οὔδει· Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὁρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν· ἐν τῷ περὶ

ὁμονοίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν
τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἀγνοῖαν
ἡμίκινυας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf.
Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος
φησὶ Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· ὠρεᾶν δὲ ἔχειν
παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ ἐς
Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ
Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς
Λῆμνον ἀλιτεῦντα τῷ Ἡραίστῳ συμμίζειν, ὃς αὐτὸν ἐλέησας,
δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυδαλίωνα· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων
ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολάς,
καὶ ἡλίῳ συμμίζας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα
ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη.
Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι
σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ
σκορπίου πληγὴς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac.
15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse)
δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἐννεακαίδεκα (Νιόβης
παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσίοδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς
πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτι-
δῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαρὰς φησιν Εὐρύτου καὶ
Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἡ δ' ὑποκυσταμένη καλλίζωνος Στρατονίκη

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos
Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum
dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem
et perpulcrum, ut apud Hesiodum in mulierum cata-
logo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum
ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur
potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανῆ (fax) apud Hesiodum in secundo
libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. He-
siodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio ca-
talogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes
nominantis et capitones et pygmæos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minois filia, Neptunique filium
esse refert. Huic quum facultatem per undas incendendi pater
dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen,
OEnopionis filiam, stuprasse ebrium: ab OEnopione irato oculorum
lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando
Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalio-
nem itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias
indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetu-
dine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus.
Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultuit.
Quem se reperturum desperans Orion in Cretam abiit, ubi
Dianæ venationis socius factus est. Quum vero huic etiam vinum
afferre studeret, a scorpione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse te-
statur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte
illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia,
falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus
quidem quatuor Euryti et Antiopes filios hisce verbis enu-
merat:

Ea autem gravis facta pulcre-cincta Stratonice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δηίων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφιτος, ὅζος Ἄρῃος·
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophiron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὰς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδῃ καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
ὃς τοῖςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συγχόνῃ ὀικήσις τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἄρτι λεγθείσης Πεββαί-
δας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιθηίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόγοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἰρηκεν·

Ἡ οἷα Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύριοι
νύφατο Βοιδιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.

Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλωσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkenio : Δεὺς ὁ
Αἰαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὕφ' Ἡσίοδου·

Ἰλέα, τὸν β' ἐφίλησεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπολλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος Ἰλεων μίχθη ἐρατῇ φιλότῃ
ἡματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόλης
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπολλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramerī anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ Βοιωτῇ ἔτρεφε κούρην
Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ πυκινόφρων Μηκιονίῃ,
ἡ τέκεν Εὐφημον γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μυχθεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Εκ μεγάλας Ἠοίαις laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἐλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἐλλοπίη, πολυλήϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολὺβῆρες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐνθάδε Δωδώνῃ τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπολίσται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ δν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις, ...
. . . . . ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bæbeldi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Bæbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Ilei, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Ileum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Bæotica nutritiv puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopiæ nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Eois mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus, ...
.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

δς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἀμβροτον ἐξερεείνη,
 10 δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷη Φθίη Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Bæot. IX, 36, 4. Τήττου δὲ ἐποίησατο μνήμην καὶ
 ὁ τὰ ἔπη συνθεῖς, ὃς μεγάλας Ἠοίας καλοῦσιν Ἕλληνες·

Τήττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσβαντος φίλον υἱόν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἀργεος ἱπποδότοιο,
 ἔξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον· καὶ μιν δγ' ἥρω
 δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικέας.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Bæot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη
 τὰς μεγάλας Ἠοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὤπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπεφίλην ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτικτεν,
 Θηρῶ τ' εὐειδῇ ἱκέλην φαέεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοῇσιν πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοῦς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἔλθειν αὐτοῦς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὥς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγρίνορος καὶ Κασσιεπείας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησιν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φρίξῳ τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁψέως
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας
 κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
 αὐτοῦς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανὸν ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλερ νεφέλης καὶ ἐκβλη-
 θέντα κατελθεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quæ a Græcis magnæ Eoæ
 vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
 domo relicta fugit Argo equos pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem præbuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quæ magnæ Eoæ vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipephilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in ædibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
 pæ filius erat.

LIX.

Phineum excæcatum esse Hesiodus in magnis Eoæ dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
 judicasset.

LX.

Aloidas nomine quidem Aloei et Iphimedæ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedæ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Ætolie ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Eoæ legitur Endymionem a Jove in cælum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eoæ tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενῆσθαι Φρίξῳ) καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἠοίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέχεν Αἰαχὸν ἱπποχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἥσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ἄσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἐνδοθι νήσου,
τὸς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δ' ἰστία θέσσαν, νεῶς(?) πτερὰ ποντοπόροι.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἠοίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος,
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσαν τε νοον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἠοίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων, καὶ [μεγάλων] Ἑργῶν παρῴδηται.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ οἱ πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἠοίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραι σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phaen. 172. Ἠοίοδος δὲ φησι περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλῃ ἡδὲ Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
Φαίῳ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδῶρῃ τανύπεπλος,
ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησι καὶ Ἠοίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάθεσκεν αἰδέελα πάντα τίθεσκα.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ ὥς πάνυ ποθοῦμενον Ἑλλήσιν, ἡ ὅτι μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε εἶναι. Ὑστερον μέντοι ἐνυδρον γενέσθαι Ποσειδῶνος ἀναβρέξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. Iod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἀργεὶ ὕδατα

Ætli filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrindonibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravida-facta peperit Æacum equis-gaudentem :
sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
quotquot erant formicæ amœnam intra insulam, [que,
eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ;
qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :

Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
vinculis occultis ; amat autem eum molliis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eæarum, quas Hesiodo attribuunt, Operumque expressa sunt.

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmenen ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum
Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parca te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
Phæsyia atque Coronis pulcreque-coronata Cleea
Phæroque amabilis et Eudora longo-peplo,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autollicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcumque attingebat, inconspicua omnia reddebant.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græcis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonis Argorum aquæ

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἥ και ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρυγίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἀνυδρον ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὗ και τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἀνυδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἀνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocat, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἀκτορος υἱούς — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκαίει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἱ ἦσαν και οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδῳ μέρτυρι χρώμενος, και τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολίονε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐνοσιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσίοδῳ ἀνεγκώπασι

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ και τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐχ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαθεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. εὐφυῆς et Favorinus p. 781. 20. και τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικά συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς ἱπποδάμεια και θερμὸς αὐτμή και ἀλὸς πολιοῖο, και παρ' Ἡσίοδῳ·

δαῖζομένοιο πόλῃος.

LXXVI. 79.

Chæroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. δ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ·

ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. δ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ και Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον και Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν και πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ και Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν και πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος και Ἀναξιβία ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον και Αἰσχύλον και ἄλλους τινὰς Ἀτρέως και Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ και Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος και Ἀναξιβία. νέου δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντας Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεον Εὐρυγύην εἰρήσθαι φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεισθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμειῳ· και Ἡσίοδο,

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

nominantur, aut a Danaïdibus, quæ quum ex Egypto venissent, puteorum fodientorum artem docebant, ut Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἀνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schœne filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcino sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (inclyta Hippodamia et calidus flatus et maris canis,) et apud Hesiodum :

divisæ urbis.

LXXVI.

Thoas, genit. Thoas, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschylouque auctoribus et Plisthene, Atrei filio natū esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Aëropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyladæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Aëropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleollæ, Diantis filię, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atreidas ab Atreo avo educatos esse multū existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Aërope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minos filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramico. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. "Ορθρος· καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινα
πρωτὶ μάλ' ἤϊθεν.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιδάτην. "Ομηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτόν ἀνδρα Ἐπιδάτην, καὶ
βίγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης ιστο-
ρία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν,
ἥ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Dædali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ιστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγων οὕτως.

ἥδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
ὥς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροις ὀρεσκόοις δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. IH, 92. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Ἰάσων, δὲ τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,
ὃν Χείρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλῷ ὕληεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως αἰεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὔτε Ἡσίοδος
αὐτὸν ὤνησε, βασιλεύτατον — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην, τοῦ
Θησεῦς ἐρῶντος ἐτέρας·

δαινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρωι Πανοπηίδος Αἰγλῆς.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσιόδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομίμως
γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλῆν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην
ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκυρα.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἡ δ' ἔτεχ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβω ὑποδμηθεῖσα, ἐϋπλόκαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόῃ δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gættl. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ β' ἔφρασεν ἔργ' αἰδέηλα
Φοῖβω ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἴσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φυκτέων ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·
τὴν Ἀμαρυγκείδης Ἰππόστρατος, ὅζος Ἄρης,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱὸς, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obiisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (βίγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quærens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodicis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Æglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadnæ se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phæbo compressa, pulcricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phæbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phycetum nominari dicunt e Phyceto quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :
eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phyceti splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Περιβοῖαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐρῆαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκάως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντελάμενον ἀποκτείνει.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διήκοντα ἐφόρουν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ Ἀθηναῖσι τινων ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἱππομένους, συνέβη ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. ὁθεν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπονοῦντο γυμνάσια καλοῦνται· νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐς ἀγῶν ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὅμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησὶν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἑκαταίου καὶ τῆς Φωρυνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησὶν

ἐξ ὧν οὐρεῖται Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμυχανοεργῶν,
Κουρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιόρροθίου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος·

ἤτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοὺς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιόρροθίου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυνόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσίοδῳ λέγοντι·
ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρης.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Αἴνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰδοὶ καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Αἴνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCv. 98. (D. L. 2.)

Αἴνον κιθαριστὴν,
παντοίης σοφίης δεδαηκότα.

Clemens Alexandr. Strom. 1. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον.
Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελίην τέκε τῇ (?) Μελισβοίᾳ.

XCvII. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCvIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκαόνος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίκετ Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait
esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Peribœam ait, ex Oleno Achaeæ oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oëneum, qui tum procul a Græcia agebat, atque hunc mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athenis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi certarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesiodus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus Astyocheū appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecataei et filiae Phoronei quinque fuisse filias ait,

ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιόρροθίου (Serus Halirrhothii), quem Hesiodus memorat :

sane is quidem Serum et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit :

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao :
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium,
quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines
omnes quidem lugent in conviviisque chorisque,
incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCv.

Linum fidicinem,
omnigenae sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus :
Phellum bene-hastatum peperit Melibœæ.

XCvII.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XCvIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus
Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritatem Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτῶν τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσκει Ἑλίκην, Ἡσίοδος φησὶ Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὅρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μυχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παιήων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲρ θανάτοιο σαώσει
ἢ αὐτὸς Παιών, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus seras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonisque redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecuri essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcetum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur :
nisi Apollo Phæbus a morte servabit
aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεῖται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἑννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρύντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοινῖξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοινίκας
νύμφαι εὐπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzet. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzet. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic amnis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Iudi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deslent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V. Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰριγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰριγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem geniis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænimale circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem attingit : sed phœnix
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ cinninatæ, filiæ Jovis ægida-teneutis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audiui, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίαις, Οἰδά-
λου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκλήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες κα-
λοῦσιν Ἡοίαις μεγάλας ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ ὅτι μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ ὦ γὰρ μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ
Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἡοίαις, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεσσήνην παρεῖται φασίν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ
τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίαις Ἀλκάθους ὁ Παρθάονος, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι· μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοίαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς
ὠμολογήκασιν ἄλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιή-
σαις ἄμυναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in sumuario
legitur : ἰστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιοιμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλας Ἡοίαις, κ. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas : Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius : ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιγενοῦμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνειν τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
δοδίοπομπος αἰετός, ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Αἴας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλούμεναις μεγάλας
Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βοῦν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναιρεθεὶς
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα,
καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβλημα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀρίκετο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

MELAMPODIA.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Eois OEballi fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Græcis magnæ Eoæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euxchmen cum Polycæone
Butæ filio nupiam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio,
eamdem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab OEenomaο, sicut in carminibus, quæ magnæ
Eoæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcathous Par-
thæonis filius, deinde Eurymachus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eoæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt : utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjuutos esse tradit contra
Eiolois occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de Immutatis et Hesiodus in
magnis Eois.

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudæ nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante
bovem draco prorrepens Polyphate famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinuavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphicli, filii Phylaci, et in vincula coniectus quum tectum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
clicl ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re-

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἐαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψω τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἐρινεὸς οὗτος· δλύνθους
οὓς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἑὼν, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;
τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἄτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθι-
σθεὶς ἀνατροφῆς ὕδροποτεῖν.

Ἡδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῇ
τέρπεσθαι μῦθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται.
Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέχμαρ ἑναργές·
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὠφειλές δοῦναι καὶ μήδεα ἰδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὃς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἐπτά μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzet. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post : Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίῳ ἐνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησὶν.

Οἶην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύφρον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θεὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφρον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοδὸς αἴνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύφρον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰέρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsum filium
Mantus, quæ Tiresiæ filia erat, præ mœrore diem obiisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus hæc, grossos[rum] ?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.
Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecerunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim natus Eteocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statinisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiæ suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.
Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
incedebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcidem Euboræ ur-
bem formosis-mulieribus-præditam vocavit.

CXXIV 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος
εἰ ὧν γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας
Ἡσίοδω ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εἴ νῦν μοι τάδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν δὲ εἰς δόμον εἰσαφίκηαι
ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ'
Αὐτοκλέους Ἡσίοδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέ-
γραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἑστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἰοῦνται τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholias Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.

Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡς τε κατ'
ἀρχὰς ἐπιμύξαν γεγενῆσθαι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους· ἄπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

ἔναι γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ἔναι δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον
ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ
Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περι-
δῶ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οἶκ' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἡγνῶι τοὺς Σκύθας ὁ ποιη-
τὴς, Ἰππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum his, quæ diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium
hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ædes veneris
facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Au-
toclem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab
Aristophane quoque grammatico illevis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (virorum), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodeum esse existimant verum.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linguens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; qui-
bus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :

communia enim tunc convivia erant, communes autem se-
des] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Ze-
noneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab
Harpyllis propulsum esse

Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos
et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

"Οτι γὰρ οἱ τότε τούτους Ἰππημολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεῖσιν ἔπεισιν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας ἰππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἑτεραπεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἤκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδῖον, συνάπτον τῇ Κίβρᾳ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἰτνῆς καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησίου καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσίοδῳ οὗ τως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων·

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσίοδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὅλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλίβροον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέοι τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς·

δς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν,

καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένους εἴσι, δράκωνας ὄς.

Conf. Theo ad Arati Phaenomen. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔβυσεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τινὶ σύζυγος ἡ ἱν, τοῦ τ ἀρθέτος. Ἡσίοδος·

ἱν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι.

mulgos fuisse appellatos, Hesiodus quonque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus :

Æthiopes Liguresque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα i. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conficit, quum Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinionem fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Ætnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrhenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenum insulam ita appellat : Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam deleniri finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar : qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratia etiam coluntur : his enim primus Eteoclus, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἱν, sublata litera τ. Hesiodus :

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethlii, filii Jovis, filium esse et Calycæ dicit, cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θασσῶν τίθεται καὶ 'Ἡσίοδος·

χρὴ σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δέ' σφ' ἐμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦ-
τον δὲ Πείσανδρος ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος
δὲ ἐκ Τυζωνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελι-
δόνα οὐκ εἰς τὸ παντέλες ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ
πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθῆναι, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ
ἀθεσμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοῖνικος
Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινὶ λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἀνθὴ ἀναλέγου-
σαν ἤρασθη, καὶ κατελθὼν ἤλλαξεν αὐτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος χρόκον ἐπνει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας
ἐβάστασε, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἰθ' οὕ-
τως συνώκησεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθυν. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσίοδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῆεντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῆεντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἤζαντο οἱ περὶ Ζή-
την τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνῆτι φῦψι μέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεραλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς
ιερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στρογάδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
θῆναι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὐζαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ, Διόπερ παρ' Ἡσίοδου
οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διηπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὡς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavis mltibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intuita, malam vero ipsis injecit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniam solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpe-
tuum vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
prenas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, cornam
illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phœnicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : cælo
relicto laurique accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc inde historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephaleniæ est, ubi Jupiter Ænesius tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Cal-
ais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non interficiuntur.

CLIII.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolium, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὤψιν ἡδέσιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος
ὥκεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείος Πείριοι —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εὔ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλενος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσιόδου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρωῆς ἄφρα κλονέοντο πεφυζότες] Ὅθεν ἄφρξαν τὸν λέοντα Ἡσιόδός φησι. Conf. tamen schol. Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.
Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανος ἐστίν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρήρισται κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ ὁ Ἡσιόδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν
ἰδὼν δ' ἵππηγλάτα κήρυξ (?)

ἀντὶ τοῦ ἵππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ τῷ Δηϊωνος Ἰφίκλον τίκτει ποδώκεα παῖδα· τούτον λέγει διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ] περικλᾶν τοὺς ἀθήρας· ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆναι φασιν Ἥλιῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περί οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσιόδος, ὅτι ταχύτητι διένεγκεν, οὐκ ὤκησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσχε πόδεςσι
... καὶ οὐ σινέσκετο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od. XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I, 45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll. Suida v. Ἀλή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσιόδός φησιν ἐν τούτοις·

Ἀλχὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδασι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδασι, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσιόδος παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἤντε δαιτί.

Cf. Suidas in δαΐτας.

CLIV.

Hesiodus *λαροῖς ποσί* (*suavibus pedibus*) dicit pro gratis videntū.

CLVI.

Hesiodo dicente :
habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —
nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiat^{ur} quæ perpetravit, pœnaque justa fiat!
Versus hic ex Hesiodo est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἄφρξαν leonem Hesiodus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum-eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator præco
pro ἵππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyperphantis filiæ, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta Iphicium parit celeripedem. Hunc dicit propter pedum præstantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenen cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphicium celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus

... neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (800, Sylb.)
'Εβδομάτη δ' αὔτις λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
ἄλιμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
enim suo nomine ἄλιμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
ναι καὶ βράπτειν τὴν ὥδην οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
ὅτλοι δὲ 'ΗΣίοδος λέγων·

ἐν Δῇλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὀμηρος αἰοῖδοι
μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βράψαντες αἰοῖδην,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάορον, ὃν τέχε Λητώ.

'Ραψωδεῖσαι δὲ φησι πρῶτον 'ΗΣίοδον Νικοκλῆς.
Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν 'ΗΣίοδος ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἶη
Σκυῶν.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' 'ΗΣίοδῳ
μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην
γάρ φησι Τιτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερῶς. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ 'ΗΣίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμῶν· ἐκ τοῦ μῶν, πλεονασμῷ
τοῦ ἠ· ὁ δὲ 'ΗΣίοδος ἀμύοντα χάμαζε εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαμμω-
νυμικῶς, ὡς 'ΗΣίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὁμήρου
ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdott. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· κεκλησθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν 'ΗΣίοδον
Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἰπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἄρ-
καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν 'ΗΣίοδος·

Αἰπυτος αὖ τέκετο Τλησῆνορα Πειρίβοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματα· καὶ 'ΗΣίοδος τὸν ὄρμον ἀγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. 'ΗΣίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναν-
τίον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὡρίωνα προσχῶσαι τὸ
κατὰ τὴν Πελορίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δια-
φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
κακεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν εὐχὴν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX. (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
τινὰς Ἡπιόνης τῆς Μέρπος, κατὰ δὲ 'ΗΣίοδον Ξάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
Phæbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Scyionem Erechthel filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
nymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diei filio.

CLXXIII.

Ἡμῶν. A μῶν (inclinor), abundante littera η. Hesiodus au-
tem ἀμύοντα χάμαζε (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phæbus — aut a Phæbe, ut mammonymicum (nomen ab
avix nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melitte. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam a
Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem teste,
Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytum. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII

Hesiodus etiam monile ἀγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
extenso mari, Orionem adjectisse Peloridis promontorium de-
lubrumque Neptuni in eo extruxisse, vario modo cultum ab
incolis: quibus rebus perfectis in Eubœam cum se contulisset
ibique habitasse, dein propter famam inter sidera caelestia nu-
meratum immortalis memoriam esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
Epiones, filia Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthes.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν ὀρυώδη ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἄφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσσατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῇλε γὰρ ἄξυλῃ κατεπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἴσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήρυκος γάμῳ, κἄν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἐπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δευτέραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἐκείντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσιόδῳ καὶ ἐν Τελμησσεύσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βρῖ λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Πανελλήνας ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων διζῶς ἐς Θάσον συν-έδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII. p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV. p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocli. ad Œd. Tyr. arg. Οὐτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενὴ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσιόδός φησι Μενότιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεψιούς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύννον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοί·

Ἀσπληδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ χρήσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χώραν σκιοέντα ἔρη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

*Αἴξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Æsone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quedam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, eæque tripodes, quibus adiacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρῖ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Prætidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum ærumnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilocho ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menætiū, Patrocli patrem, Pelel esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cynum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen naclus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt: Aspledō Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIII. (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὐκ εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὃς καὶ πόλις ῥέζησι· νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Victor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρη φησιν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

CXCV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδον προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοῖνιχος καὶ Ἀρφειδοῖας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκα γενεαῖς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἐκ τῶν Λυκάωνος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad II. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐθελούσῃ· ἀλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπέξελεῖν.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησιδεῖς), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ Κυχρείδης ὄφεις, ὅν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαῖναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδεξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτὰς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδον ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ὠγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἐσπέραν, τὴν δὲ Ὠγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ κεῖσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaeophat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμάρτυρεῖ.

CXCIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquias Polydora vocatur,

CXCV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptus. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alpheisibææ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busris undecim ætatibus major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acatî minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administrî.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circeen ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogyliam vero prope Cretam esso sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huic numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adsentiunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. 'Ησιόδος δὲ Ἀρτιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. 'Ησιόδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

'Ομήρου ἐπιμερισμοί, Crameri anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. 'Ησιόδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγχοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σεσημείωται παρ' 'Ησιόδου τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. 'Ησιόδος·

δῶρα νεῶν μακάρων πλῆσθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδῇ· ἡ ἀνάσσωσις. 'Ηρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀφίξις. ['Ησιόδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἶθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν 'Ησιόδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artubiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per synopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum literæ ε, sive per metabolen syllabæ νυ.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδῇ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Æthon (lividus) Erysichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝ.

1. "Ομηρον καὶ 'Ησιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἀλλ' 'Ησιόδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἶσατο δ' ἄλλ' 'Ἐλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ

"Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλή·

"Ομηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθηίδος Νύμφης κεκλησθῆαι φασὶ πρότερον Μελησιγένην, ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα "Ομηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χίοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, "Ομηρίδας καλουμένους. Κολοφῶνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πάνσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δατήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν "Οδυσσεῶς μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθηίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγνήσιον, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μούσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δὲ τινες φασί, Μελεσιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. "Ονομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες "Ομηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁμηρον δοῦναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρυν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriahtur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo:

habitavit autem prope Heliconem misero in vico, Askra, hieme malo, æstate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant: primi quidem Smyrnæi Meletis, patrii fluvii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homerum nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellenici quidem et Cleanthes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse; Eumæon autem, Meletem; Calicles, Dmasagoram; Democritus Træzenius, Daemonem mercatorem; quidam vero Tamyræm; Ægyptii autem Menemachum, scribam; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugneio, alii vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam; alii Calliopen, Musam; alii Polycastem, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes; vel secundum nonnullos, Auletes; alii vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriolis traditus fuerit; alii vero, ob cæcitatem; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod vero

λεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὀμήρου, ἐκησόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου πόθεν
Ὀμηρος καὶ τίνας, ἀπεφοίβασε δι' ἐξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνος. Ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορὴ Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολλὸ πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἱς μάλιστα δεῖ πιστεῦναι διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν
προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοχάκος. Ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν
προγενέστερον Ἡσίοδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγ-
γενῆ. Γενεαλογουσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασὶ καὶ Θωόσης τῆς
Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον, Λίνου δὲ Πίερον, Πίερου δὲ καὶ
Νύμφης Μεθώνης Οἰαγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ
Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον
καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγα-
τρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

3. Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσα-
σθαι ὁμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γάρ τὸν Μαργίτην
Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βαψιδούντα, ἐλθόντα δὲ καὶ
ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ
Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἀφιξίν, διατρίβειν
δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ
ἐπιτάξιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτε-
λῶν πάντας τοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει
ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεὰς τιμῶν, συνε-
κάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὡς φασὶ, συμβαλόντες ἀλλή-
λοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὀμηρός τε καὶ Ἡσίοδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος
ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπιστήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ
μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικήσαι φασὶ τὸν
Ἡσίοδον τὸν τρόπον τούτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυν-
θάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἑκάστον, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀπο-
κρίναι· Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Υἱὲ Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδὼς,
εἰπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Αἴδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

Εἰπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον οἵεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δέ·

Ὅπποταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δόμακ' ἀκουάζωνται αἰοιδοῦ
ἤμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖη δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐν φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

5. Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐπη, ὥστε χρυσοὺς αὐτοὺς στίχους προ-
αγορευθῆναι, καὶ ἐτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν
καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀχ)ε-

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam
de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille in-
terrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujus-
modi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui in-
terrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum
ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit.
Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli
autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem
hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa,
Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et
Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus;
ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo
Euphemus; ab eo Epiphraðes; ab eo Melanopus; ab eo Dios
et Apellæus; a Dio vero et Pycmede, Apollinis filia, Hesiodus
et Perses; a Perse Mæon; a Mæonis vero filia et Melete fluvio,
Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse
Aulide in Boeotia. Homerum enim, cum poema suum, Margi-
tem, composuisset, id canentem urbes circummisit; cum Del-
phos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam es-
set; Pythiam autem respondiisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci,
sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganycetor
funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubææ regi, insti-
tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia
etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invi-
tabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chal-
cida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judi-
ces constituebantur aliqui maxime conspicui e Chalcidensibus
viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque
poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo
vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones se-
riatim Homero proposuisse, Homerum autem respondiisse.
Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communi precatationis formula ante cernas et libationes

σθεις ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοὺςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
τῶν μὲν μὴδὲν αἶεде, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναγῆποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἤξειυ καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων
ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρυγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,
ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὀλων κατὰ φύλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρὸς τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι
ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναῖξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,
ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπεύραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμηθῇ γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπερνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὅστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

.....

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνοσ ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὕτως
ΟΜΗΡΟΣ.

.....

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quæstiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi præsentiaque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero alia memento cantilenæ.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident, contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quæstionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satii sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædones in littore cœnam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre ; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitur ; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

.....

HOMERUS.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

.....

HESIODOS.

Ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

φάσγανα κωπήνεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

HESIODOS.

Δὴ τότε ἄριστῆς κοῦροι χεῖρεςσι θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HESIODOS.

Κολχίδ' ἔπειτ' ἔκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα

ΟΜΗΡΟΣ.

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.

HESIODOS.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ποντοπορεῖν ἡμελλον εὐστέλμων ἐπὶ νηῶν.

HESIODOS.

Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
μηδέποτε ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ἠύδα·

ΟΜΗΡΟΣ.

Ἑσθίετ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
πημανθείς· ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἶκαδ' ἵκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτό τι δὴ μοι μῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὀμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάροι· ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πενήκοντα·
τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχάρων οὐσῶν ν', ὀβελοὶ γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα.] Κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτερουῦντος, φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·

Υἱὲ Μελήτης Ὀμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοις Διὸς μεγάλοις θυγατρὲς,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἐχγόνε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HESIODOS.

Πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἧθεσι ποιοῖς;

ΟΜΗΡΟΣ.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῶν ἐθέλοιεν·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκοις ἐπέη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes

HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Æeten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju- [stum.]

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe- [rissent] numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est:

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
læsus; sed rursus illæsi domum revertamini.

8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rursus dixit Hesiodus:

Hoc igitur mihi solum percontanti narres:
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per arithmeticum problema ita respondit;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta:
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.

10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes centies vicies quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.] In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesiodus invidia stimulatus rursus incipit:

Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filiae,
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit:

Hesiode, fili Dii, haud-invium me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum: [tare.]
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori-

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
boni autem honorentur pœnaque injustis adsit,

.....
εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODOS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὃ τι φύεται εἰπεῖν;

OMHROS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODOS.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

OMHROS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχοις πορίζειν.

HESIODOS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποις πέφυκεν;

OMHROS.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἄμ' ἐπεσθαι.

HESIODOS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

OMHROS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶπραχθεῖσιν ἔπεται.

HESIODOS.

Ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποις καλεῖται;

OMHROS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

12. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὀμήρον ἐκλεον στεφανοῦν· ὃ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκλευσεν ἑκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότιό τε δυσομενάων·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτίς δὲ, περιπλομένου ἑνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἳ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πλώνα χῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπεῖρειν, γυμνὸν δὲ βουτεῖν·
γυμνὸν τ' ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' ὃν Ὀμηρος·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κριθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνω·
ἀσπίρ' ἃ ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγχείησι
μακραις, ἃς εἶχον ταμείχρους. Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἀπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακῶν τε φαινῶν
ἐρχομένων ἀμυδῖς. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμηρον οἱ Ἕλληνες ἐπῆνουν, ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκλευσεν διδόναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνω-

.....
precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus

Incipe messem, arationem vero occidentibus :

haec quidem noctesque et dies quadraginta

latent : rursum vero revoluta anno

apparent, primum ut-acuitur ferrum.

Haec utique arborum est lex, et iis, qui mare

prope habitant, et iis, qui valles flexuosas,

mari fluctuante procul, pinguem regionem

incolunt : nudus serito, nudusque arato ;

nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,

neque Minerva populorum-concitatrix : illi enim praestan-

tissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,

addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :

clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque

vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis

conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-

gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,

thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,

congreredientium in-unum : valde audax-animo esset,

qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuisset, ideoque eum victorem prædicari jusserunt : rex autem Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃν προ-
καλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξίοντα. Τῆς
μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα
τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ἕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγώνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελ-
φοὺς χρυσόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων.
Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναφί, ἐνθεον γενομένην τὴν προφη-
τίν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ θς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσῃν ἐπικίδνεται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ
Οἰνόνῃ τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφιφάνει καὶ Γα-
νύκτορι τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τό-
πος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείο-
νος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνώσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ
μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν.
Τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσεγεχθέν-
τος, ἑορτῆς τινας ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας,
πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες,
ἐκεῖνο μὲν πενήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτησαν. Οἱ
δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπᾶσαντες ἄλιευτικὸν
σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ
Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μου-
σεῖῳ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἑνηπόδιῳ Κτίμενον καὶ Ἀντι-
φον τοὺς Γανύκτορας ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
γιασθῆναι θεσμοῖς ξενίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν
μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν
φωρὰν αὐτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνό-
δου τοῦ Ἡσίοδου, Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν
μετενεγκάντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ
τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλῆϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὄστέα πληξίππων γῇ Μινυᾶς κατέχει
Ἡσίοδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σαφίης.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσίοδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
Θηβαίδα, ἔπη ζ, ἥς ἡ ἀρχή·

Ἄργος αἰεὶδε, θεὰ, πολυδίψιον, ἐνθεν ἀνακτες·
εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ
τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος,
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον
οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἡέλιος ἀνιὼν φαίνει λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille,
qui bella et cædes narraret. Victoriam igitur hoc modo asse-
cutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem
præmio acceperat, Musis consecrasset, hac prius inscriptione
notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit,
oraculum ibidem consulturus, et victoriæ suæ primitias Deo
consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam
prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit,
putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum signifi-
care. OEnoen vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem
et Ganyctorem, Phegei filios, diversatur, vaticinii sane ignarus ;
omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem
diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescen-
tes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt,
marique, quod Eubœam et Locridem interjacet, submerse-
runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphines
detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ
celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore,
illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-
verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba
piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem
in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat
Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepeo Cti-
menum et Antiphum, Ganyctoris filios, ob illud, quod diximus,
crimen, cum redissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hos-
pitaes exigunt, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem,
horum hominum sororem, post violatæ pudicitie injuriam,
semel suspendisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam,
qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et
ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomeni,
oraculo moniti, corpus ad se translatus sepelierunt, et hanc
inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientie.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vi-
ctoriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem The-
baida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;
deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem
carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, roganteum, ut epi-
gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Se-
pulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mor-
tem deflentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exorians lucet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῇ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράφας·

Φοῖβε ἄναξ, δῶρον τόδ' Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιπροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἶεν δπάζῃς·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἔπη μβ', πεποικηκώς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἑπὼν με'. Παραγενόμενος δὲ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψυχούς ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοῦδε τοὺς στίχους·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος·
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσροάσθαι.
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἡματι χειμερίῳ, ὁπότεν νίψῃσι Κρονίων.

21. Ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐβράψφει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τὰδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίζην, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδουρον,
νῆσόν τ' Αἰγιναν Μάσσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἐχων μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' αἶμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' αἶμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο
Ἄργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προσεσσηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὅμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἥρεψαν ποινὴν ἡυκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν ὀῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανηγύριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμόν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πόλιν αὐτὸν κοινὴν ἐποίησαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῇ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κάκει χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτης ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἀπ' ἀλίας ἐρχομένων, ὥς φασι, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρχαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἐχομένε τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab his phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phæbe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuæ sapientiæ ; tu autem mihi gloriam semper præbeas.

20. Post hæc autem componit Odysseam, 12500 versus, composita prius Iliade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis ;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris ;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes ;
Træzena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Æginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro præerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Cénidæ,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis.
Universis autem præerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigræ naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedeabant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua ænea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annuum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur ; statuae autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia ;
præcipue vero Argivos, qui a-diis-ædificatam Trojam
diruerunt in-pœnam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delli vero carmina, tabulae albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Iou navigavit, ad Creophylum ; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntés fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid ?

Illis autem dicentibus :

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, δὸς' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
ὡν νήπας τὸ λεχθέν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δέ φασιν ἐν
αἰεὶ μὲν ἀγρεύσαι μὴδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν φθειρῶν
οὕς ἔλαβον καταλιπεῖν· οὕς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
ρειν. Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἤκει
τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
ἐκεῖθεν, ὅπως πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τρι-
ταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
γραμμα τὸδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;

responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
autem hoc est:

Hic sacrum caput terra obtegit,
virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀθαντῖς, (ιδος, ἡ, priscum Eubææ insulæ nomen, III.
Ἀγαμέμνων, onos, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγανῆ, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρῃος, 976.
Ἀγήνωρ, oros, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχίσις, ου, Æneæ pater e Venere, ἦρος, 1009.
Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἀδμητος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἀδωνις, ιδος, f. Phœnicis et Amphesibœæ, CXCVI. —
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
Ἀελλῶ, οὖς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀθάμας, αντος, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἱ, Athenæ urbs, Ιεραὶ, LXXVIII.
Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητιν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κούρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; δῖα θεῶων, S. 338. Ἀθηναίης δμῶος, faber lignarius vocatur, O 430.
Αἰακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Αἰακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Αἰακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Αἶας, αντος, 1) Telamónius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilel (Oilei) f. XLVIII.
Αἰγαίος, adj. 1) Αἰγαῖον ἔρος, Idæus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπυκασμένον, ὤληεν, 484. 2) Αἰγαῖον πεδίον, campus Ægæus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Αἰγείδης, ου, Ægei f., Theseus, S. 182.
Αἰγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Ἀΐδης, αο, s. εω et Ἀΐδωνεύς, ἦος et Ἀΐς, ιδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἰφθίμος, 455, 768, 774, κρυερός, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσω, 850. Ἀΐδος κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Ἀΐδος εἶσω, S. 151, et Ἀιδόσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Ἀΐδαο, O. 158; Ἀΐδew κύων, Cerberus, 311.
Ἀΐδωνεύς, ἦος, 913; vid. Ἀΐδης.
Αἰδῶς, οὖς, Pietas, cum Nemese e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, αο et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεφῆς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αἰνείας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνήτιος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αἰολίς, (ιδος, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰόλος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Ἀἶς, ιδος, S. 151, 227, 254; vid. Ἀΐδης.
Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσωνίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, onos, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἶτνη, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοὶ, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historia ab Hesiodo fuse narrata fuisse, CXCIX.
Ἀκταίη, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, oros. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάρυος, Seri frater, XCII.
Ἀλγεα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, δακρυόεντα, 227.
Ἀλιάκμων, onos, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἀλήη, una Nereidum, 245.
Ἀλμύδη, una Nereidum, εὐστέφανος, 255.
Ἀλφειός, Perieris f., Seri pater ex Alcyone, XCII.
Ἀλκίθους, Parthaonis f., ab Ænomao interfectus, CX.
Ἀλκaios, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλι-
 σφυρος, 526, 950. S. 467. LXXVI.
 Ἀλκυνή, Seri mater ex Halirrhothio, XCH.
 Ἄλος, ἡ, urbs Ætoliæ, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειός, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφειβοία, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἑως, Aloidarum ex Iphimedeia pater esse fereba-
 tur, LX; vid. Ἀλωίδαί.
 Ἀλοίδαί, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominan-
 tur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut
 nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater,
 LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθονίδαί, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἄμυρος, Thessaliæ fluvius, πολύδοτος, XLVII.
 Ἀμφιάραος, pater Amphiloehi, CCVII.
 Ἀμφιδάμας, ἀντας, Artibiz pater, CCVI. In ludis fune-
 bribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesio-
 dus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυήεις, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός;
 S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγακλυτός; LXXXII.
 Ἀμφίδοκος, Orchomeni f., CXI.
 Ἀμφιλογίαί, αἱ, Disceptationes, Eridis filiæ, 229.
 Ἀμφιλόχος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus,
 CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e
 Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S.
 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ονος, cithara canens Thebarum mœnia ædificat
 cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναξιδία, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac
 Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἄναυρος, Thessaliæ fluvius, S. 477.
 Ἀνδρόγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus,
 LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiæ, 228; qua-
 rum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνθεα, Messeniæ urbs, ποιήσασα, S. 381.
 Ἀνθη, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ
 filiæ ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέας, ἀντος, mons Nemææ, 331.
 Ἀπόλλων, ὠνος, ἐκθόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβέλης
 ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis ac Latonæ f., 918,
 LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater
 Æsculapii et Eropidis ex Arsinoë, LXXXVII, Aristæi
 e Cyrene, LXX, Chæronis e Thero, LIV; Admeti
 greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia
 exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Cureti-
 bus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit,
 CXI; Amphilochem interficit, CLXXXVI; ejus in luco
 Hercules cum Cycno pugnat, S. 57, ἐκατηβόλος; in
 Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθητῶ-
 υλός; a Pæone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo
 pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἀραβός, Mercurii et Throniæ f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἡρῇ Ἀγείῃ, Juno Argiva, 12.
 Ἀργειφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός,
 O. 84.
 Ἀρείων, ονος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.
 Ἀργης, Cyclopum unus, ὁμβριμόθυμος, 140.
 Ἀργος, οὐ, 1) ius custos, describitur IV. 2) Phrixi f.
 ex Jophosse, LXII.
 Ἄργος, εὐς, τὸ, ἱππόδοτον, LIII; olim ἄνυδρον, postea
 ἔνυδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωναῦται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano
 trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδησχος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρσέντωρ, ορος, Mycenæ maritus, CVII.
 Ἄρης, ἦος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere
 pater Φόβου et Δείμου, 934, atque Harmoniæ, 937;
 Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore
 quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum
 Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulnera-
 tus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in
 Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta:
 ἀκρότης αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός,
 S. 191; βρισάρματος οὐλίας, S. 441; βροτολοιγός, S.
 333, 425; ἐναρφόρος οὐλίας, S. 192; ῥινοτόρος, S. 934;
 πολίπορος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; δῖος
 Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII,
 XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρητιάδης, Martis f., Cycnus, S. 57.
 Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθή, 947, quam
 Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo de-
 relicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἄριμοι, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes
 erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, ἀντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis,
 LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀρκαδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἄρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἄρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἐλίχη.
 Ἀρκτοῦρος, ὁ, ἀστήρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονία, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975,
 et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto-
 noes, 977, Polydori, 978.
 Ἀρνη, oppidum Bœotiæ, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαί, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electræque
 filiæ, ἡύχομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum
 terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque pre-
 cibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline,
 LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ, Diana, Jovis ac Latonæ filia, λοχέαιρα,
 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit,
 XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim
 sibi afferre studentī scorpionem immittit, qui eum
 interficit, XLIII.
 Ἀρτιδία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος
 ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερὸς, LXXXVII; Machaonis pa-
 ter e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus,
 XXXIV

- Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληθών, Orchomeni f., CXI.
 Ἀσπερίη, Phœbes et Cœi filia, εὐώνομος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
 Ἀστερίων, ὠνος, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
 Ἀστραῖος, Cui et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδώκης δία, LXXII.
 Ἀτη, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἔς, adj. Atlante natus. Πληιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἀτλας, ἄντος, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; cœlum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῖο πάϊς.
 Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἀτρεΐς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἀτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo representata, S. 259.
 Αὐλῆς, ἰδος, ἡ, urbs Bœotiae, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτονόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, Aristæi uxor, 977.
 Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεὰ, 196; e genetalibus Urani in mari nantantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόδου et Δείμου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchise Æneæ mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἐλικοβλέφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομμειδής, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυθήρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procillis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ῥηξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀχλὺς, ὥος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

- Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
 Βήλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βίη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατῆ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτίος, adj. Bœoticus. Ὑρίη Βοιωτίη, XLIX.
 Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλῆξιπποι, S. 24.
 Βορέας, αὐ et οὐ et ὦ, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰψηροκέλευθος, 379, 870. O. 506, seqq; ἱς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρηϊκίος, O. 553.
 Βούστις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βούτης, οὐ, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CIX.

- Βριάρεως, 817. Vid. Ὀβριάρεως.
 Βρόντης, οὐ, Cyclopum unus, 140.
 Βροτὸς, Ætheris et Diei f., CLXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

- Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Cui, Hyperionis, Japeti, 134, Theæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phœbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briarei-que et Gyæ), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν κευθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανὸς et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoëi, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
 Γαλαξάυρη, una Oceanitidum, 353.
 Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
 Γαλήνη, Nereidum una, 244.
 Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
 Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱπποδάμοι, XXX, XXXI.
 Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμόεν, XXXI.
 Γήρας, αὐς, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
 Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τριχάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρθρος.
 Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
 Γλακτοφάγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
 Γλαύκη, Nereidum una, 244.
 Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομμειδής, 256.
 Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὁμωμοπατήρη; Minervæ epitheton sæpius, vid. Ἀθήνη.
 Γλήχων, ὠνος, ἡ, urbs Cephisso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
 Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
 Γοργῶ, οὐς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινοῖο πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filiae, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatae, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φταῖ.
 Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
 Γραῖαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiae, καλλιπάρηοι, 270.
 Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
 Γρήνικος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
 Γύης, Gyas s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἄντος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Δ.

- Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperant. CLV.

Δαναΐ, αἱ, Danaides, Danai filiae, Argos ἐνυδρον reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἡύκομος, S. 216.

Δαναΐδης, οὐ, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναὸς Argos ἐνυδρον ex ἀνδρῶν fecit, LXIX.

Δείμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ὠνος, Promethei ac Pandorae f., XXI; cujus in aedibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterii in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηῖων, ὠνος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheae ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δία θεάων, 969; εὐστέφανος, αἰδοίη, O. 300; πολυφόρη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτὴ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημόδοκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, ἀντος, Cleollæ pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτης, υος, XXVI.

Διοξίππη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγηθής, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσόκομης, 947; CEnopionis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διωνύσου πολυγηθείας, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πενκείδης, S. 187.

Δρύας, ἀντος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυναμένη, Nereidum una, 248.

Δυσνομίη, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἰδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δῶρος, Hellenis f., XXIII.

Δώτιον πεδῖον, τὸ, campus Dotius Thessaliae, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὐς, una Nereidum, 248.

E.

Ελαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Ελατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εἰλείθυια, Jovis Junonisque filia, 922.

Εἰρήνη, Horarum una, τελαθυῖα, 902.

Ἐκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; cujus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Ledæ, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡύκομος, O. 165.

Ἐλευθέρ, ἥρος, mons Boeotiae, 54.

Ἐλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλύκη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa

HESIODUS.

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικῶν, ὄνος, Boeotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; cujus in vicinia Ascrea sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.

Ἑλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερή, O. 653.

Ἑλλήν, ἦνος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Æoli, XXIII.

Ἑλλοπία, regio Thesprotiae, describitur, LI.

Ἑλπίς, ἰδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἑνδυμίων, ὠνος, Aëthlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαῖτοχος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνύλιος, nomen Martis, S. 371, ἀνάξ.

Ἐνὼ, οὐς, Græarum altera, κροκόπεπλος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιάλτης, dæmon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεὺς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνοος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὐς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβος, οὐς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locus infernus, in quem Menœtius a Jove delectus est, 515; Ἐρέβειον, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεὺς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύες et Ἐρινύς, αἱ, Furiæ, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Cæli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo servant, O. 803.

Ἐρίς, ἰδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., συγερή, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμείας, ὠνος, Mercurius, ἀχάκητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῶν, ὠνος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κύδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀχάκητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77 — 88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσίμελῆς, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθραία, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περιέρχεται, 290, ἀμφιέρχεται, 983.

Ἐρυσίχθων, ὠνος, unde Αἰθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ἰδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λιγύφωνοι, 275, 518.

Ἐτεοκλῆς, ἑους, CXX.

Ἐτέοκλος, Cephissi Fluvii f., primus Giatii sacra fecit, CXLIII.

Εὐαγορή, Nereidum una, 257.

Εὐαίχημη, Hylli filia, Polycæonis uxor, CIX.

Εὐάρνη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀδανίς.
Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
Εὐηνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
Εὐνομήη, Horarum una, 902. ~
Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
Εὐρύαλος, ab CEnomao occisus, CX.
Εὐρυανέσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
Εὐρυβίη, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
Εὐρύλοχος Cychriden draconem profligavit, CCI.
Εὐρύμαχος, ab CEnomao occisus, CX.
Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
Εὐρυσθένης, ἦος, S. 91, ἀλιτήμενος.
Εὐρυτίων, ὠνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
Εὐρύτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
Εὐρώπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
Εὐφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909. ~
Ἐριόλη, LXXX.
Ἐχεμος Timandram uxorem duxit, VIII.
Ἐχιδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόφρων, 297 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chhnaeræ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρή, 304.
Ἐωσφόρος, ἀστήρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευὼ, οὗς, una Oceanitidum, 352.
Ζεύς, Διὸς et Ἰητὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 seqq., deinde evomitum, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, atri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921; e Maia Mercurti, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmenæ, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipse fert, 286; Menœtium in Erebum dejecit, 514; Atlantæ cælum dat sustinendum, 520; Prometheo vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodât, 521 seqq.; Contimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detruit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Euboræ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitutum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e formicis Myrmidones facit, LXIV.—
Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἄνασσω, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφθίτα μῆδεα εἰδώς, 545, 550, 561; βαρύκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύσπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίδουπος, 41; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμάρατος, 815; κύδιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιόεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέρανος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιδρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et ex Διόθεν, O. 765. Ζεύς υἱός, O. 488; Διὸς θυμὸς, O. 626, 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνήσιος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεύς χθόνιος, O. 465, vid. Ἀθήνη. Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594. Ζῆθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia citharizando exstruit, CCIV.
Ζῆλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥβη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Themæ, 371; 760; e Perside pater Circes (conf. 1011) et Ætæ regis, ἀχάμας, 956; μέγας, 18; φαεισίμβροτος, 958; Clymenis pater, Phaëthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCII.
Ἡτόνη, Nereidum una, 255.
Ἡλέκτρη, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
Ἡλεκτρίων, ὠνος, Alcmenes pater, λαοσσός, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
Ἡλεκτρώνη, Electryonis f., Alcmenæ, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; ἰσάφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthonis sorores, quarum nomina et historia, CIV.
Ἡλιάη, una Heliadum, CIV.
Ἡμαθίων, υἱός, Tithoni Auroræque f. ἀνατ., 985.
Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Ætheris soror, 124; mater Broti ex Æthere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.
Ἡνώχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
Ἡρακλῆς, κλῆος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀνάρ-
 θητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱός, S. 320; Διὸς
 θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλκάρδιος υἱός, S.
 424; υἱός Ἀλκιμήνης, S. 467; Ἀλκιμήνης ἀλκιμος υἱός, 526,
 950; ἱς Ἡρακλῆος, 951; βῆη Ἡρακληΐην passim, vid.
 Ἡρακλῆιος; (δενῆς) ἀκρόητος ἀντής, S. 433, 459; θεῖος,
 S. 136; κρατερόφρων, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater
 Hyllī, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim ætatis
 minor natu quam Busiris, CXCVII; difficiles labores ei
 imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex
 Erythea insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occi-
 sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram
 Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332;
 Prometheus vinctum liberat, 526 seqq.; Periclyme-
 num occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax
 Minervæ donum, S. 125; ejus sagittæ describuntur S.
 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est,
 describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum
 esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno,
 B. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat,
 S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne-
 rat, S. 460; Cycno Martemque victis Trachina ad Ceycem
 venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea
 ἀκήματος καὶ ἀγῆρας in Olympo habitat, 955. — S. 74,
 138. — Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.
Ἡρακλῆιος, adj. Herculeus; βῆη Ἡρακληΐην Hercules vo-
 cat 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452;
 item ἱς βῆης Ἡρακληΐης, 332.
Ἥρα, Juno, Rheæ et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex
 eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921, seq.;
 Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram
 Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jo-
 vem in iūs concubitu deprehendit, V; cum Jove de con-
 cubitus voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πότνια,
 11; Ἀργεῖη, χρυσόισι πεδίλοις ἐμβεβαῖα, 12; λευκώλενος,
 314; Διὸς κυδὴν παράκειται, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.
Ἡριανός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.
Ἡσιόδος, Musæ cum in Helicone pecudes pascentem ca-
 nere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu-
 nebris Amphidamantis regis præmium poeseos conse-
 cutus est tripodam, quem Musis dedicavit, 651—659;
 cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
Ἡραϊστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927;
 Aglaïam Gratiā uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O.
 60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream
 coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ἡραί-
 στου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320)
 fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S.
 244; ἀγακλυτός, 945; περίκλυτός, 579; περίφρων, S. 297,
 313. — Vid. Ἀμφιγυγείδης.
Ἥως, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et
 Theæ filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum,
 Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater
 Memnonis et Eosionis, 984, e Cephalo Phaëthonis,
 986.

Θ.

Θάλα, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἐρατεινή, 909.
Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva-
 tus, XLVII.
Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756,
 quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.
Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.
Θαύμας, ἀντίος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem
 ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum,
 266 seqq.
Θείη, Thea, Cœli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione ma-
 ter Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Θέμις, ἰδος, αἰδοίη, 16; Cœli Tellurisque filia, 135; Jovis
 secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι-
 παρή, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.
Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανώπις, S. 356.
Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.
Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.
Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achilles mater e
 Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos in-
 terficit, solo Achille servato, II.
Θηβαγενής, ἑως, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.
Θῆβαι, αἱ et ἡ Θήβη, Thebæ, urbs Bœotiae, cujus mœnia a
 Zetho et Amphione ædificata, CCIV; Neptuni presidio
 fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiryn-
 the, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem
 contra Thebas), O. 162.
Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐκτάπυλος; S. 49, 80
 εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.
Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipheiles, Chæronis mater
 ex Apolline, LIV.
Θησεύς, ἑως, Ægei f., unus e principibus Lapitharum,
 S. 182; Ægles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV,
 LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.
Θέας, ὁ, gen. Θεά, LXXVI.
Θήη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354
Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.
Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.
Θρονή, Arabi mater e Mercurio, XXXII.
Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex
 Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.
Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.
Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων
 ἐριδείκτος ἀνάκτων, 543; πάντων περί μήδεα εἰδώς, 559;
 O. 54. Vid. Προμηθεύς.
Ἰαπετός, 19; Cœli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus,
 507; ex ea pater Atlantis, Menœti, Promethei (cf. 565;
 O. 50), Epimethei, 509 seqq.
Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἥρως, 970.
Ἰαωλκός et **Ἰωλκός**, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380,
 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.
Ἰδαῖος, adj. Vid. Δάκτυλοι.
Ἰδὴ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu-
 buit, πολύπτυχος, ὕλησση, 1010.
Ἰδυία, Oceanitidum una, 352, 959; Ætæe uxor, καλλιπά-
 ρος, 960, et ex eo mater Medæ, 961.
Ἰήσων, υἱός, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a
 Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam
 Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992—
 1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.
Ἰλέος, ἥος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva-
 tio XLVIII.
Ἰμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64;
 Venerem comitatur, 201.
Ἰναχος, Mycenæ pater, CVII.
Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

Ἰόλιος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cynnum occisum spoliis exuit, S. 467; Herculem adiuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epitheta: ἀρητιφίλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S. 340; φήρως, S. 78; κρατερός, S. 77, 323; κυβάλιμος, S. 74, 467.
 Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθή, XLV.
 Ἰοφώσση, Ætæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.
 Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.
 Ἰπποβόη, una Nereidum, ἐρώεσσα, 261.
 Ἰππονόη, Nereidum una, ῥοδόπηγυς, 251.
 Ἰππόνους, pater Peribœæ, LXXXVIII.
 Ἰππόστρατος, Phyclei f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Peribœam compressit, ἔξος Ἄρηος, LXXXVIII.
 Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.
 Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.
 Ἰππῶ, οὗς, una Oceanitidum, 351.
 Ἰρις, ἰδος, ἰν, Thaumantis et Electræ filia, ὠκεΐα, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ὄρχον) petitura, πόδας ὠκέα, 780, 784.
 Ἰστιή, Vesta, Rheæ et Saturni filia, 454.
 Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθρος, 339.
 Ἰσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.
 Ἰσιγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.
 Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.
 Ἰφικλής, ἦος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.
 Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.
 Ἰφιμέδεια, Aloei uxor, Aloidarum mater e Neptuno, LX.
 Ἰφίτος, Euryti et Antiopes f., ἔξος Ἄρηος, XLV.
 Ἰῶ, οὗς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.
 Ἰωλκός, ἦ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 326; φερεσσαχέες, S. 13.
 Καδμηΐς, adj. fem. Καδμηΐς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.
 Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Ibus, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.
 Κάϊκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., εὐρέιτης, 343.
 Καϊνεὺς, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.
 Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφηρεστάτη ἐστὶν ἀπασι, 79.
 Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.
 Καλλιστώ, οὗς, vid. Ἑλίχη.
 Καλύκη, Endymionis mater ex Aethlio, CXLIV.
 Καλυψώ, οὗς, una Oceanitidum, ἡμερόεσσα, 359; Nausithoi et Nausinoidi mater ex Ulixæ, διὰ θεῶν, 1017.
 Κάλχας, ἀντρος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, prætæ mœore diem obiit, CXVII.
 Κασσιόπεια, Phineï mater e Phœnice, LVIII.
 Κάστωρ, ὀρος, Jovis filius XXXVI.
 Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.
 Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnantes in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.
 Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.
 Κερκηΐς, ἰδος, Oceanitidum una, φῶην ἐρατή, 355.
 Κέφαλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.
 Κήρ, ἦρος, ἦ, Noctis filia, μελαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. ad Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filia Noctis, νηλεόποιοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatæ fuerint, S. 249 seqq.
 Κητώ, οὗς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρηος, 238; e Phorco mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.
 Κήρυξ, ἕκας, Trachiniorum rex, Themistionoes pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cynnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelivit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήρυκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodicum, memoratur CLXXXII.
 Κηφισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.
 Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Ætæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.
 Κίρρα, Phocidis urbs, CXXXV.
 Κλάρος, ἦ, Ioniæ oppidum, CXVII.
 Κλεαῖος, IX, κεβάλιμος.
 Κλέεια, Hyadum una, εὐστέρφανος, LXVII.
 Κλειώ, οὗς, Clio Musa, 77.
 Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthenæ, Atrei filio, LXXXVII.
 Κλόμενος, Orchomeni f., CXK.
 Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menæti, Promethei, Epimethei, 507 seqq.
 Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.
 Κλυτή, Oceanitidum una, 352.
 Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.
 Κλωθώ, οὗς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis acute representata, S. 258.
 Κοῖος, Cæli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asterios e Phæbe, 404 seqq.
 Κορωνίς, ἰδος, ἰν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.
 Κόττος, Cæli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀβριάρεως.
 Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecataei filiaque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.
 Κράτος, εὖος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίῃ (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.
 Κρείων, ὄντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.
 Κρηθεὺς, ἑως, Æoli f., XXIII.
 Κρής, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.
 Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIIX; huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita, CCIII.
 Κρίος, Cæli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Κρονίδης, εὖος, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (Ὑφίζυγος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.
 Κρονίων, ὠνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; καλαινεργής, S. 53; θεῶν σημαντῶρ πάντων, S. 56; ὑπερμενής, 534.
 Κρόνος, Saturnus, Cæli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145; patris genitalia rescocat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab Œnomaο occisus, CX.

Κυανοχαίτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλίων, ωνος, Orionis cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμὸς (Turba belli), in Herculis scuto representatus, S. 156.

Κυόβεια, Venus unde appellata sit, 198; εὐστέφανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cœli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάλῃμος, S. 57; maritus Themistoe, filiae Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; εὐμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX.

2) Liguriæ rex, Phaëthonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boœtiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδέκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθόη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὗς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, έος, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύκρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περίρρυτος, 193; πολύλυστος, 199.

Κύπρις, ιδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίσωρος, Phrxi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρίδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεὺς, έως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομέδεια, Nereidum una, 257.

Λακίθαι, άων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo representatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Λατίνας, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερός, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Λάχεσις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Λειαγόρη, una Nereidum, 257.

Λειπεδίη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Theus mater, LIV.

Λελεγίς, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalioni olim a Jove dati, ἰδίαι.

Λερναῖος, adj. 314, vid. Ὑδρῆ.

Λήδη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λήμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Ληναίων μῆν, mensis, (Γαμηλιών Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὗς, 19; Phœbes et Cœi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem peperit, O. 771.

Λιδοθή, Africæ pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Λιλαίηθεν

Λιμός, δ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Uraniae f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγχέμαχοι, S. 25.

Λοκρὸς, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεὺς, ἦος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο Hercules et Iolaus a Minerva appellantur, S. 327.

Λυκάων, ωνος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, εος, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

Μ.

Μάγνης, ητος, Jovis et Thyiæ f., XXVI.

Μαίανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαίη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακιδών, όνος, Jovis ac Thyiæ f., ἱπποχάρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὗς, Tiresiæ filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, δ, CXXII.

Μάρων, ωνος, Œnopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnæ, Eridis filiæ, 228.

Μαχάων, ωνος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιόεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCH.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto representatus, S. 223.

Μελάμπους, οδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, άνος, Phrxi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliæ, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μέμνων, ωνος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plisthenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὗς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δίκη, 260.

Μενoitίος, 1) Japeti et Clymenes f., υπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕβριστής, 514 seqq.

2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) Œnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid*.
 Μηδεία, Ætæ regis et Idyæ filia, εὐσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolum trajecit, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μηδῆος, Jasonis et Medæ f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηκιονίχη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
 Μηλόβοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μητίς, ἰδος, iv, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
 Μίμας, αἶντος, Centaurus, μεταγχαίτης, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενός Μινύειος, Orchomenus Minyærum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
 Μίνως, ωος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτας ab Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μνημοσύνη, Cæli Tellurisq. filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλιχομος.
 Μοῖραι, αι, Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiæ, 217; Jovis ac Themidis filiæ, 904; in Herculis scuto representatæ, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
 Μούσαι, αι, Jovis filiæ e Mnemosyne, in Pieria natæ, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representatæ, S. 206.
 Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; O. 658; ἡδιέπειαι, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διός, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μόψος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchanthem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκῆνη, Inachi filia, Arethoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οι, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves extruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μώμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἰδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίδης, αο, Nauboli f., Pylo, XLV.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμειῆος λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
 Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμισις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pletate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νέστωρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
 Νηληϊάδης, αο, Nelei f., Nestor, C.
 Νηλεΐς, ηος, Pyli rex, cujus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίπρον.
 Νημερτής, εος, ἡ, una Nereidum, 262.
 Νηρεΐς, ηος, Ponti filius maximus natu, ἀφειδής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέγων, 1003.
 Νησαίη, Nereidum una, 249.
 Νησῶ, οὺς, Nereidum una, 261.
 Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.
 Νικίππη, Pelopis filia, CCVII.
 Νικόστρατος, XCIII, ἕξος Ἄρης.
 Νόβη, cujus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid*.
 Νύμφαι οὐρεῖαι, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e quinque filiabus Hecatæ filiaque Phoronei natæ, XCI.
 Νύξ, κτός, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Μομὶ, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757.
 Epitheta: ἐρεβωνή, 213; μωλαινά, 20, 123; δολή, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, CLXXIX.
 Ξούθος, Hellenis filius, XXIII.

Ο.

Ὁβριάρως (Βριάρως, 817), Briareus, Cæli Tellurisq. f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula conjuncti, 617 seqq., a Joveli liberati, ut Diis contra Titans opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διός, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπικουροὶ, 815 seqq.
 Ὁθρυς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὤρηλή.
 Οἶβαλος, pater Pirenes, CVI.
 Οἰδιπόδης, αο, Oedipi f., Eteocles, O. 163.
 Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόσσα, 214.
 Οἰνόμαος, Marmacem, Alcatoum, Euryalum, alios interficit, CX.
 Οἰονόων, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæcato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid*.
 Οἰνέος, εως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
 Ὀλμειδῆς, Boeotiæ amnis, 6.
 Ὀλυμπιάδες, αι, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.
 Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστροπητής), O. 474, CLXIII.
 Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
 Ὀλύμπος et Οὔλυπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἄγρος, S. 203; μακρός, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; νιφθεις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

***Θυμῶς**, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 ***Θυμαρός**, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXXVIII.
 ***Θνεῖροι**, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 ***Θηλεὺς**, εὖς, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 ***Θρῆρος**, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 ***Θρκος**, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 ***Θρυγία**, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 ***Θρχομενός**, δ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CX.
 ***Θρχομενός**, ἡ, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
Ὀλύμπος, 397, Ὀλύμπόνδε; 633; 855; 953, νιφόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. Ὀλύμπος.
Ὀυρανίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; oi Ὀυρανίδαι, Cyclopes, 502.
Ὀυρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
Ὀυρανίωνες, oi, Urani (Coeli) filii ac nepotes, ἀγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
Ὀυρανός, Caelus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀστερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Ἀρροδίτη.
Ὀύρεα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρὰ, 129.
Ὀύριος, Centaurus, S. 186.

II.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
Παιών, ὄνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline differre, CI.
Παλιώξις, ἡ, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
Παλλάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
Παλλάς, ἄδος, ἡ, Minervae nomen. Παλλάς Ἀθήνη, 577, O. 77; Παλλάς Ἀθηναίη, πόρνη Διός, S. 126.
Πάλλας, αντος, δ, 1) Criei et Eurybiae f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
Πανθωνίς χελιδών, hirundo, O. 568, ὀρθρογόνη.
Πανδώρα, quomodo Jovis juissu a Vulcano ficta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O. 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis et Prometheo, XXI.
Πανέλληνες, oi, O. 528; ita universos Graecos ab Hesiodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
Πανόπεια, una Nereidum, 250.
Πανοπητής, ἴδος, Panopei nata, Ἀγλή, LXXXV.
Πανοπία, ἴδος (alibi Πανοπέως), Phocidis urbs, Cephisso adiacens, CXLII.
Παρθάων, ονος, pater Alcathoi, CX.
Παρθένιος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
Παρνητός, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
Πασιδή, una Nereidum, 247.
Πασιδή, Oceanitidum una, 352.
Πέτροκλος, f. Menœtil, fratris Pelei, Achillis frater patruelis, CLXXXVIII.

Πειθῶ, οὗς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
Πειρίβοος, Ἐπυτί f., CLXXVI; inter principes Lapitharum, S. 179.
Πειρήν, ἦνος, Ius pater, V.
Πειρήνη, Ἐβάλι filia, CVI.
Πεῖρος, δ, Achajae fluvius, CLVI.
Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
Πελαϊάδες, αι, Plejades, X. Vid. Πηλιάδες.
Πελίης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὕβριστής καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
Πελοπόννησος, ἡ, Hesiodo nota, CXL.
Πέλοψ, οπος, pater Nicippes, CCVII.
Πελορίς, ἴδος, promontorium, ab Orione conditum, CLXXXVIII.
Περίβοια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad Ceneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
Περὶήρης, ους, Ἐολί f., ὑπέρβυμος, XXIII; Halirrhothii pater, XCII.
Περικλόμενος, Nelei f., qui in omnium animalium speciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus, XXX.
Περὶμήδης, εος, Centaurus, Πενκείδης, S. 187.
Περμησσός, Boeotiae amnis, 5.
Περσέπολις, εως, δ, Telemachi et Polycastes f., C.
Περσούς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
Περσεφονείη et **Περσεφόνη**, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tartaro habitat, ἐταινή, 768, 774.
Περσεφόνη, 913, vid. Περσεφονείη.
Πέρσης, 1) Criei et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα νήπιος), 641.
Περσηίς, ἴδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater Circes et Aetæ regis, 957.
Πετραίη, Oceanitidum una, ἑρόεσσα, 357.
Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
Πενκείδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
Περρηδῶ, οὗς, Graearum altera, εὐκταπλος, 273.
Πήγασος ἱππος, Medusæ capite amputato prosiluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad caelum volavit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum Bellerophonte Chimaeram vincit, 325.
Πηλεὺς, εος, Ἐακί f., XLVI; Achilles pater e Thetide, 1006; frater Menœtii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuisse narratam, CXCIX.
Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἰπὺ, LXXXII; in quo Jaso a Chirone educatus est, ὀλέην, LXXXIII.
Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
Περιδης, αι, Musæ cognominantur, S. 206.
Περιή, Thessaliae regio, ubi Musæ natæ, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Περὶήθεν, O. 1.
Πηλιάδες et **Πελαϊάδες**, αι, Plejades, Atlantis filiae, Ἀτλαγενέες, O. 383; O. 572, 615, 619.
Πήληξ, una Oceanitidum, 355.
Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
Πλουτώ, οὗς, Oceanitidum una, βοῶπις, 355.
Πολυδεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος, XXVI.
Πολυδῶρη, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCIV.
Πολύδωρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima nati, Persepolis mater e Telemacho, ἑζώνος, C.
 Πολυκάων, ονος, Butæ f., Euæchmes maritus, CIX.
 Πολυμήλα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνείκης, εος, CXX.
 Πολυράτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινόεις, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδέων, ωνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopolis, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum mœnia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXVIII; γαίτοχος, ἐνοσίγχιος, 15; ἐνοσίχθων, O. 667.
 Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οι, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, διγίντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλυνόμη, Nereidum una, 258.
 Πρίamos, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Προίτιδες, αι, Præti filis, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitæ, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petitæ, CLXXXIV.
 Προΰξεις, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλοχος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, έως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq.
 Epitheta: ἀκάχητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητις, 511; ές παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόβουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνόη, una Nereidum, 261.
 Πρυμνώ, οὗς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὗς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθώ, οὗς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθή, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memoriæ causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθή. Πυθώδε, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibis f., LXXVII.
 Πύλος, η, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ωνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Ῥαδάμανθυς, υος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Ῥέη, 467, vid. Πείη.
 Ῥέη et Πείη, Rheæ, Cœli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡόχομος, 625, 634.

Ῥήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ῥόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ῥοδῖος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Æoli f., ἄδικος, XXIII.
 Σαρπηδών, όνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οι, e quinque filiabus Hecataei filisq. Phoronei nati, οὐδῖταινοι, ἀμηχανοεργοί, XCI.
 Σαώ, οὗς, una Nereidum, 243.
 Σειρήνες, αι, Sirenes, quarum insula ἀνθεμόεσσα, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ός, Sirius, ἀστήρ, 417; 587; 609; ἀχάλος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμέλη, Cadmi et Harmonis filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
 Σήρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCII.
 Στεινώ, οὗς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, ώνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμούς, σύντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυφος, Æoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύθαι, οι, ἱππομολγοί, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οι, disci, carmen Hesiodum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὗς, una Nereidum, 245.
 Στερότης, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στρυμών, όνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στυξ, γός, Oceanitidum προφερεστάτη ἀπασέων, 361, et nati maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινὴ, 776; ἀφθιτος Ὠκεανίνη, 389; Στυγός ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αι, urbs Siciliæ, CXXXVI.
 Σχοινεύς, έως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ός, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόεντα, 119; Typhoei pater e Gæa, 822; ejus varis descriptiones, 721 — 819; ibi Titanes, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρύεις, S. 255.
 Τάφιοι, οι, cum Telebois Taphi insulæ partisq. Acarnanis incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisq. altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελαμών, ώνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστώ, οὗς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, υος, Cœli et Telluris filia, ἐρατεινή, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλεβοί, άων, οι, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone debellatus, ἀνδρες ἥρωες, S. 19.
Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex, 1016.

Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.

Τιμόνως, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathionis, 985.

Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.

Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτίμενον πολίεθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves egit, Ιερή, 292.

Τιταρῆσιος, e principibus Lapitharum unus, ὄξος Ἄρηος, S. 181.

Τιτάνες, οἱ, Titanes Caeli filii unde appellati sint, 207; eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 — 717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814; ἀγριοί, 632; θεοί, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851; γρόντια, 697; præterea obviū 392, 424, 650, 663, 676, 882.

Τιτικός, Elaræ f., CLXX.

Τιτησίανος, ορος, Æpyti f., CLXXVI.

Τεύξ, ἕως, Euryti et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.

Τριπτός, mons Nemeæ, 331.

Τριχίς, ἴνος, Thessaliæ urbs, ubi Ceyx regnavit, quo Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.

Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶπις, ζεινή, ἐγρεκῦδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγελείη, S. 197.

Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυβίης, μέγας, 931 seqq.

Τροία, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγύναικα, O. 653.

Τυνάρεως, cujus a filiabus qualem pœnam Venus petierit, CXLVI.

Τυρρηνία, regio Italiæ, CCII.

Τυρρηνοί, οἱ, Italiæ populus, sub Agrio, Latino, Telegono regibus, 1016. CXXXIX.

Τυρράνιον, Boeotiæ mons, S. 32.

Τυρῶων, ὠνος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis draconis pater, CXLVII.

Τυρῶεις, ἕως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum, 869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq., et in Tartarum dejectus, 868.

Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, LXVII, ubi earum nomina; O. 615.

Υάχη Λερναία, Typhaonis et Echidnæ filia, λύγρ' εἰδυῖα, 313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Iolai ope, 316 seqq.

Υήπιος, cujus historia LIII.

Υἱλλος, Herculis f., pater Euæchmes, CIX.

Υπερβόρειοι, οἱ, populus, CXXXIX.

Υπερίων, ὠνος, Caeli ac Telluris f., 134; e Thea pater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.

Υπεριονίδης, αὐ, Hyperionis f., Sol, 1011.

Υέρρας, αὐτος, Euryanasses pater, CLXII.

Υπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur, πασιγνήτος Θανάσιος, 756; cum Morte in Tartaro habitabat, 759; describitur 762.

Υρή, urbs Boeotiæ, Βοιωτή, XLIX, L.

Υσμίναι, αἱ (Praelia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαίδων, ὄντος, 1) Cephalī et Auroræ f. Ιφθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989 seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV, ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.

Φαισύλη, una Hyadum, LXVII.

Φαιώ, οὗς, Hyadum una, Ιμερόεσσα, LXVII.

Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.

Φᾶσις, ἴδος, ὁ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab Argonautis trajectus, LVII.

Φέλλος, Meliboræ natus, εὐμμελής, XCVI.

Φέρουσα, una Nereidum, 248.

Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.

Φίκιον, τὸ, mons Boeotiæ, S. 33.

Φίξ, ἰκός, Sphinx, Orthri et Echidnæ filia, ὀλοή, 326.

Φιλότης, ἦτος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.

Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.

Φινεύς, ἕως, Phœnicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur cæcitate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam propulsus, CXXXI.

Φλεγύης, αὐ, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.

Φόδος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόδος et Δεῖμος, Martis et Veneris filii, 934; Martis comites bellicque socii, 935, S. 195, 463.

Φοίβη, 1) Caeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136; Latonæ et Asteries mater e Cæso, 404 seqq.; avia Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.

Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100; ἀκροσεκόμης, LXXXVII; χρυσάορος, CLXXVII; CI, Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.

Φοῖνιξ, ἰκος, Agenoris f., pater Phinei e Cassiopea, LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Alphesibœa, CXCVI.

Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155; οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.

Φόρβας, αὐτος, Scyllæ pater ex Hecate, LXIII.

Φόρυξ, υος et υνος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto pater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I; quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phineus viam in Scythiam monstravit, LIX.

Φρόντις, ἰος, Phrixi f. ex Jophosse, LXII.

Φυκτεὺς, ἕως, pater Hippostrati, LXXXVIII.

Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI, CXXII, CLXII.

Φύλας, αὐτος, pater Hippotæ et Therus e Liphephile, LIV.

Φυλεύς, ἕως, CLXI, φίλος μακίρεσσι θεοῖσι.

Φωκῆες, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello eum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάρθυμοι, S. 25.

Φῶκος, Æaci et Psamathe f., 1004.

Φωρωνεύς, ἕως, cujus filiam Hecateus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, εος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116; ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερὸν, 814.

Χαίρων, ὠνος, Therus et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν μένος Ιπποδάμοιο, LIV.

Χαλκίς, ἴδος, ἡ, urbs Eubœæ, quam καλλιγύναικα Hesiodus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.

Χάριτες, αἱ, Gratiæ, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis et Eurynomes filiæ, 907 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII; pætereā obviæ 64, 946, LIJ, LXVII, CLXVII.

Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Jasonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit, 1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

- Χείρωνος ὑπόθηται, carmen Hesiodo adscriptum, ejus exordium CXXV.
 Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.
 Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.
 Χρυσάωρ, ὄρος, capite Medusae amputato prosilnit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.
 Χρυσή, ἴδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

- Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aeaco, δια θεάων, 1003.

Ω.

- Ὠγυγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.
 Ὠγυλία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.
 Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανίαι, αἱ, Oceanitides, Oceani ac Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae aetate (366) recensentur 349 — 361.

- Ὠκεανός, Coeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695; Ὠκεανοῦ ῥοαί, 841; ἱερὸς ῥόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀφόρροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυρρέτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελέεις ποταμός, 242, 959. Praeterea obvina 282, 383, 789, 816, 908.

Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.

Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.

Ὠλενίη πέτρη, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.

Ὠλενος, ἡ, urbs Achajae, LXXXVIII.

Ὠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίκομοι, O. 74.

Ὠρίων, ὠνος, Neptuni et Brylles f., ejus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (δμβριμον) Ὠρίωνος, O. 615, 619.